

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 120

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

5 aprilie 2016

Cuprins

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Comitetul Regiunilor

A 116-a sesiune plenară, 10 și 11 februarie 2016

2016/C 120/01	Rezoluție – Analiza anuală a creșterii pentru 2016 a Comisiei Europene	1
2016/C 120/02	Rezoluție privind amenințările la adresa spațiului european fără frontiere Schengen	4

AVIZE

Comitetul Regiunilor

A 116-a sesiune plenară, 10 și 11 februarie 2016

2016/C 120/03	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Turismul pentru persoanele vârstnice	6
2016/C 120/04	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Inovarea și modernizarea economiei rurale	10
2016/C 120/05	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Indicatori pentru dezvoltarea teritorială – Dincolo de PIB	16
2016/C 120/06	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Cooperarea europeană în domeniul tineretului (2010-2018)	22

Acte pregătitoare

COMITETUL REGIUNILOR

A 116-a sesiune plenară, 10 și 11 februarie 2016

2016/C 120/07	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Integrarea șomerilor de lungă durată pe piața forței de muncă	27
---------------	---	----

RO

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

COMITETUL REGIUNILOR

A 116-A SESIUNE PLENARĂ, 10 ȘI 11 FEBRUARIE 2016

Rezoluție – Analiza anuală a creșterii pentru 2016 a Comisiei Europene

(2016/C 120/01)

COMITETUL REGIUNILOR,

- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene privind analiza anuală a creșterii pentru 2016 și lansarea semestrului european 2016 ⁽¹⁾;
- având în vedere (proiectul de) raport al Parlamentului European privind semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: Analiza anuală a creșterii pentru 2016 [2015/2285(INI)]

Relansarea investițiilor

1. subliniază că atât creșterea, cât și ocuparea forței de muncă în UE sunt afectate de deficitul de investiții care a urmat crizei economice, ceea ce are efecte nefaste asupra competitivității și pune în pericol coeziunea economică, socială și teritorială; este preocupat de faptul că reducerea investițiilor pe o perioadă lungă frânează pe termen lung potențialul în materie de creștere a numărului de locuri de muncă și scade calitatea noilor locuri de muncă;
2. ia act de faptul că reducerile bugetare au afectat investițiile publice în infrastructură, fapt confirmat de o anchetă comună desfășurată recent de CoR și OCDE ⁽²⁾, precum și investițiile în educație, formare profesională, servicii medicale, servicii sociale, servicii de îngrijire a copiilor și servicii locative, într-un moment în care investițiile private sunt descurajate de așteptările modeste privind ritmul activității economice;
3. subliniază necesitatea de a elimina obstacolele din calea investițiilor private și publice prin finalizarea pieței interne, în special în sectorul serviciilor, prin punerea în aplicare de reforme structurale care să vizeze crearea de locuri de muncă de calitate și combaterea inegalităților, îmbunătățirea mediului de afaceri și de reglementare, lupta împotriva fraudei și a economiei subterane, încurajarea spiritului antreprenorial. În acest sens, subliniază importanța utilizării efective și eficiente a fondurilor UE, în parteneriat cu sectorul privat, astfel încât fondurile publice și private să poată genera împreună un impact pozitiv pe teren. Având în vedere intenția Comisiei Europene de a se angaja într-un dialog cu statele membre cu privire la identificarea unor astfel de obstacole, subliniază necesitatea de a le analiza în mod specific la toate nivelurile de guvernare și de a implica CoR în acest proces;

⁽¹⁾ COM(2015) 700 final.

⁽²⁾ Consultarea de către OCDE și CoR a administrațiilor subnaționale, cu titlul „Investițiile în infrastructuri și planificarea infrastructurilor la toate nivelurile administrației: dificultăți curente și posibile soluții” (noiembrie 2015).

4. încurajează statele membre ale UE să implice autoritățile locale și regionale de pe teritoriul lor în valorificarea la maximum a fondurilor structurale, care reprezintă aproximativ 14 % din totalul investițiilor publice în medie, însă cu o cotă de piață de peste 50 % în cazul a nouă state membre, precum și a Planului de investiții pentru Europa (Fondul European pentru Investiții Strategice), care trebuie aplicat în mod flexibil și complementar față de fondurile structurale, în vederea valorificării întregii sale capacități de investiții, atât publice cât și private;

5. își manifestă sprijinul față de un proces de convergență economică și socială ascendentă, însă subliniază faptul că disparitățile sociale, economice și teritoriale vor fi depășite numai printr-o viziune teritorială care să ne permită adoptarea unei abordări cu caracter ascendent mai marcat, combinând o abordare politică pe baze locale, o dimensiune teritorială a Strategiei Europa 2020 revizuite și o politică de coeziune a UE orientată spre rezultate;

Continuarea reformelor structurale

6. observă că, după ce a făcut obiectul unei proceduri legislative ordinare, Programul de sprijin pentru reforme structurale propus ar trebui să fie accesibil autorităților naționale, regionale și locale pe baza actualii repartizări a competențelor în statele membre; subliniază că punerea în aplicare a programului nu ar trebui să ducă la reducerea resurselor financiare alocate fondurilor structurale și de investiții europene (ESIF);

7. subliniază că sporirea eficienței administrative la toate nivelurile de guvernare, inclusiv a autorităților locale și regionale, prezintă o importanță capitală pentru relansarea investițiilor pe termen lung, implementarea reformelor structurale și gestionarea responsabilă și eficace a cheltuielilor;

Punerea în aplicare a unor politici bugetare responsabile

8. subliniază că este important ca fiecare stat membru să aibă politici economice solide și finanțe publice stabile, ca o condiție prealabilă pentru investițiile publice necesare pe termen scurt și lung;

9. consideră că AAC pentru 2016 prezintă argumente puternice pentru ca Comisia să analizeze propunerea de a înzestra Uniunea Europeană în ansamblul său cu o capacitate bugetară, pentru a pune în aplicare politici anticiclice și a accelera redresarea. O astfel de capacitate bugetară ar trebui să respecte principiul subsidiarității și să garanteze că se acordă suficientă flexibilitate pentru punerea în aplicare a unor politici adecvate în raport cu necesitățile locale, prin implicarea autorităților locale și regionale în procesul de elaborare a politicilor;

10. își reiterează apelul la o 'regulă de aur' pentru contabilitatea publică, în vederea menținerii investițiilor pe termen lung separate de cheltuielile curente; în acest sens, își reiterează apelul adresat Comisiei Europene privind publicarea unei cărți albe care să pornească de la principiile OCDE privind realizarea de investiții publice eficiente la toate nivelurile de guvernare, prezentând o tipologie la nivelul UE a calității investițiilor publice în cadrul cheltuielilor publice, în funcție de efectele lor pe termen lung; se pronunță în favoarea reducerii cheltuielilor curente, în vederea scăderii presiunii fiscale și a stimulării investițiilor private;

11. își reiterează propunerea referitoare la un indicator legat de rata investițiilor, care să fie inclus în evaluarea dezechilibrelor macroeconomice;

12. subliniază că este nevoie de flexibilitate în ceea ce privește punerea în aplicare a Pactului de stabilitate și de creștere și a Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare, astfel încât capacitatea de investiții a autorităților locale și regionale să fie încurajată, și nu restricționată. Ca urmare a Comunicării din ianuarie 2015 a Comisiei, Comitetul se așteaptă ca aceasta să prezinte și alte propuneri concrete, pentru a lua în considerare acest aspect în contextul punerii în aplicare sau al eventualei revizuirii a acestor acorduri;

Revizuirea Strategiei Europa 2020 și noua abordare a dezvoltării durabile dincolo de 2020

13. salută faptul că Strategia Europa 2020 a fost acceptată drept cadru de politică pe mai multe niveluri și pe termen lung; subliniază că este important să se atribuie strategiei o dimensiune teritorială; anunță că CoR va consulta autoritățile locale și regionale, pentru ca acestea să contribuie la identificarea de indicatori și obiective pentru strategia revizuită, precum și pentru strategia pe termen mai lung, care depășește orizontul 2020, anunțată de Comisia Europeană pentru 2016; Se propune să se includă o nouă inițiativă emblematică privind provocările demografice, ca instrument orizontal, astfel încât toate regiunile care se confruntă cu diferite provocări demografice să ajungă la o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii;

Semestrul european

14. subliniază că programele naționale de reformă și recomandările specifice fiecărei țări ar trebui să includă o dimensiune teritorială, pentru a maximiza creșterea economică și a reduce disparitățile teritoriale;
15. își reiterează invitația adresată Comisiei și Parlamentului, de a adopta un cod de conduită menit să asigure implicarea structurată a autorităților locale și regionale în semestrul european; își reafirmă angajamentul de a prezenta propuneri concrete pe această temă în 2016; se angajează să stabilească un dialog regulat cu Comisia Europeană, mai ales în ceea ce privește componenta europeană a semestrului;
16. salută intenția de a integra mai bine zona euro și dimensiunile naționale ale guvernancei economice a UE, prin prezentarea Analizei anuale a creșterii pentru 2016 împreună cu recomandările pentru zona euro la începutul ciclului semestrului european din 2016;
17. sprijină solicitarea Parlamentului European privind integrarea pilonului pieței unice în cadrul semestrului european, prin intermediul unui sistem de monitorizare periodică și evaluare a integrării pieței unice care să cuprindă un set de indicatori cantitativi și calitativi, o analiză comparativă, evaluări *inter pares* și schimburi de bune practici;
18. salută faptul că analiza anuală a creșterii realizată de Comisie (AAC) adaugă trei indicatori sociali (rata de activitate, șomajul în rândul tinerilor și șomajul pe termen lung) în Raportul privind mecanismul de alertă pentru 2016, reflectând astfel obiectivele stabilite în articolul 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
19. își mandatează președintele să transmită prezenta rezoluție Comisiei Europene, Parlamentului European, Consiliului și președintelui Consiliului European.

Bruxelles, 10 februarie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

Rezoluție privind amenințările la adresa spațiului european fără frontiere Schengen

(2016/C 120/02)

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR,

- având în vedere actuala situație de excepție în ceea ce privește migrația;
 - având în vedere obiectivul, consacrat la articolele 3 TUE și 67 TFUE, de a oferi cetățenilor UE un spațiu de libertate, securitate și justiție fără frontiere interne;
 - având în vedere articolul 18 din Carta drepturilor fundamentale a UE, care garantează dreptul la azil, precum și obligațiile naționale și internaționale relevante ale statelor membre ale UE,
1. amintește că Acordul de la Schengen privind libera circulație a persoanelor, care cuprinde în prezent 26 de țări, dintre care 22 sunt state membre ale UE, reprezintă unul dintre cei mai de succes piloni în construcția Uniunii Europene. Acordul Schengen, astfel cum a fost încorporat în Tratatul UE, este indisolubil legat de piața unică și reprezintă o verigă esențială a celor patru libertăți de circulație – a mărfurilor, a serviciilor, a persoanelor și a capitalurilor – în cadrul Uniunii Europene;
 2. atrage atenția asupra faptului că libertățile de circulație și eliminarea frontierelor interne constituie realizări decisive ale integrării europene, care au nu numai un important impact economic, social și teritorial, ci și o semnificativă valoare simbolică pentru Uniunea Europeană și cetățenii săi, fiind indisolubil legate de proiectul unei uniuni tot mai strânse între popoarele Europei;
 3. subliniază faptul că deschiderea frontierelor interne reprezintă coloana vertebrală a economiei europene. Având în vedere că comerțul dintre statele membre ale UE se ridică la 2 800 de miliarde EUR și implică 1,7 milioane de lucrători transfrontalieri și 57 de milioane de mișcări de transport rutier transfrontalier în fiecare an, CoR subliniază că modificarea condițiilor privind mobilitatea și schimburile în spațiul Schengen va avea consecințe deosebit de importante asupra ocupării forței de muncă și a investițiilor din multe țări europene; subliniază că un spațiu european de libertate, securitate și justiție fără frontiere interne depinde de protejarea corespunzătoare, în comun, a frontierelor externe ale acestui spațiu;
 4. subliniază că autoritățile locale și regionale din întreaga Uniune Europeană beneficiază de pe urma absenței frontierelor interne în ceea ce privește dezvoltarea economică, schimburile sociale și culturale, cooperarea transfrontalieră și, în special, punerea în aplicare a programelor de cooperare teritorială europeană și instituirea grupărilor europene de cooperare teritorială;
 5. subliniază că recurgerea la clauzele de limitare din Acordul Schengen și, implicit, restricționarea libertății de circulație ar putea avea efecte deosebit de grave asupra obiectivelor esențiale ale proiectelor de cooperare transfrontalieră;
 6. recunoaște imensa provocare cu care se confruntă atât UE și statele sale membre, cât și regiunile, orașele și comunele acestora din cauza numărului mare de refugiați care au nevoie de protecție internațională și a migranților economici, care încearcă să intre fără forme legale pe teritoriul UE; reafirmă că trebuie să existe certitudinea faptului că intrarea în UE este legală și implică o procedură strictă, rapidă și eficientă de înregistrare a persoanelor respective, cu respectarea Cartei drepturilor fundamentale a UE, și subliniază că ar trebui alocate mai multe resurse pentru a securiza frontierele externe ale UE și pentru a garanta că intrarea persoanelor pe teritoriul său are loc legal și conform procedurilor; de asemenea, ia notă de necesitatea unor eforturi și reforme cuprinzătoare care să ofere certitudinea faptului că migranții care sosesc în Europa își pot găsi o ocupație și se pot integra; subliniază că efectuarea controalelor la frontierele externe ale zonei Schengen trebuie să țină seama de obligațiile internaționale ce le revin statelor membre față de refugiați și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv de drepturile la demnitate umană și nediscriminare;
 7. ia notă de faptul că, în parte, problemele actuale din sistemul Schengen trebuie puse pe seama lipsei de coordonare și a resurselor necesare pentru a gestiona numărul mare al refugiaților și migranților care sosesc, a absenței unor mesaje politice adecvate referitoare la intrarea legală pe teritoriul UE, pe la punctele de trecere a frontierei, precum și pentru că autoritățile locale și regionale nu sunt implicate suficient;

8. subliniază că protecția valorilor intrinseci Acordului Schengen și menținerea stabilității în spațiul Schengen reprezintă priorități absolute; în plus, trebuie restabilit controlul asupra frontierelor externe și consolidate capacitățile de gestionare a frontierelor; subliniază că se impun măsuri urgente pentru elaborarea unui sistem de urmărire a deplasării migranților ilegali în spațiul Schengen, astfel încât aceștia să nu dispară din raza de observație a autorităților; observă că trebuie accelerate procedurile de returnare și readmise în țările de origine a solicitanților de azil ale căror cereri au fost respinse;
9. subliniază că această provocare necesită soluții comune, bazate pe cooperarea reciprocă a tuturor nivelurilor de guvernare, deoarece răspunsurile politice necoordonate au efecte grave asupra altor state membre și asupra regiunilor și orașelor acestora, ceea ce contribuie la exacerbarea problemelor globale și la subminarea încrederii cetățenilor, deja pusă la încercare; subliniază, în acest context, că a învinovăți anumite țări și instituții pentru situația actuală și a amenința statele membre ale spațiului Schengen cu excluderea nu ajută la găsirea unei soluții de durată, ci, dimpotrivă, ar putea constitui un precedent periculos, cu consecințe extrem de dăunătoare, pe termen lung, asupra proiectului european; remarcă, de asemenea, că Acordul Schengen nu prevede în prezent posibilitatea de excludere a unui stat membru;
10. își exprimă profunda îngrijorare față de dificultățile existente în ceea ce privește asigurarea respectării normelor stabilite de comun acord în temeiul tratatelor UE în ceea ce privește protecția frontierelor externe, consolidarea măsurilor de prevenire și combatere a migrației ilegale și a traficului de ființe umane, politicile de returnare eficiente, standardele comune pentru primirea și înregistrarea refugiaților și a solicitanților de azil, precum și punerea în aplicare a unei politici comune în domeniul migrației;
11. este convins că a pune în pericol succesul politic, economic și social de care se bucură Acordul Schengen, prin reintroducerea controalelor la frontieră pe durată nelimitată, nu poate constitui un răspuns la cererile cetățenilor UE privind sporirea securității și protejarea nivelului lor de trai; în același timp, consideră că este esențial să li se prezinte cetățenilor soluții imediate, concrete și responsabile;
12. invită așadar atât statele membre ale UE, cât și instituțiile UE să adopte rapid o atitudine constructivă și să analizeze cu atenție riscurile și avantajele oricărei soluții la problemele complexe apărute, în loc să cedeze tentației de a promite rezolvări simpliste; reafirmă că a colabora îndeaproape cu autoritățile locale și regionale și a explica cetățenilor implicațiile reintroducerii controlului la frontiere asupra vieții lor de zi cu zi sunt acțiuni de o importanță crucială pentru restabilirea credibilității Uniunii Europene în acest moment de criză; subliniază în acest context că, în conformitate cu condițiile clar definite în Codul frontierelor Schengen (SBC), controalele temporare la frontieră nu pot fi prelungite la nesfârșit și că extinderea lor pentru o perioadă de maximum doi ani este posibilă doar în condiții excepționale, atunci când funcționarea spațiului fără frontiere interne este primejduită de deficiențe grave și persistente în aplicarea controalelor la aceste frontiere;
13. subliniază că este necesar să se elaboreze de urgență o abordare europeană comună, durabilă și ambițioasă, cu scopul de a gestiona frontierele externe ale Europei, în special prin înființarea de „puncte de acces” (*hotspots*) în țările terțe, pentru a menține securitatea în cadrul spațiului Schengen, a garanta libera circulație și a preveni o gravă criză de credibilitate a UE; invită, prin urmare, toate părțile implicate să elaboreze foi de parcurs clare și calendare, cu soluții atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, subliniind în același timp necesitatea de a stabili implicațiile practice ale responsabilității partajate și ale măsurilor bazate pe solidaritate, ținând seama de așteptările, nevoile și capacitățile de integrare ale diferitelor țări, regiuni și autorități locale, precum și de cele ale migranților;
14. sprijină, în acest context, întocmirea de către UE a unei liste comune a țărilor de origine considerate sigure, care ar permite prelucrarea mai rapidă a cererilor de azil ale cetățenilor din aceste țări, în conformitate cu criteriile stabilite în Directiva privind procedurile de azil și respectând pe deplin principiul nereturnării. Această listă ar înlocui listele naționale care, nefiind corelate, riscă să conducă la o spirală cu uniformizare la nivelul cel mai scăzut în ceea ce privește ratele de acceptare;
15. încredințează președintelui mandatul de a transmite prezenta rezoluție Comisiei Europene, Parlamentului European, Consiliului și președintelui Consiliului European.

Bruxelles, 11 februarie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor

Markku MARKKULA

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 116-A SESIUNE PLENARĂ, 10 ȘI 11 FEBRUARIE 2016

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Turismul pentru persoanele vârstnice

(2016/C 120/03)

Raportor: doamna Annemiek JETTEN, primarul orașului Sluis (NL-PSE)

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. subliniază că, în cadrul categoriei de persoane vârstnice, trebuie distinse diverse grupuri, fiecare cu propriile nevoi și preferințe de piață, astfel încât să poată fi elaborate planuri de afaceri adaptate, pe baza cărora să se dezvolte în UE un turism optim pentru persoanele vârstnice, cu oferte atât pentru grupuri, cât și individuale. De asemenea, Comitetul subliniază nevoia identificării diverselor obstacole cu care se confruntă vârstnicii (limbă, acces la informații, provocări organizatorice, discriminare pe motive de vârstă, disponibilitatea asistenței medicale și de urgență, asigurări de călătorie etc.), fiind necesar să se propună soluții și mijloace pentru depășirea acestor obstacole;
2. subliniază că este important ca, în viitor, să se convină cu privire la stabilirea unei grupe de vârstă și a unei singure definiții în cazul turismului pentru persoane vârstnice, astfel încât să se poată face o monitorizare și să se elaboreze studii comparative, pentru a folosi în **mod optim** potențialul acestui segment de piață înfloritor;
3. subliniază că este esențial să existe o piață inițială de mare anvergură sau un punct de plecare pentru desfășurarea conexiunilor în **bandă largă** în întreaga Europă, pentru a oferi regiunilor interesate toate posibilitățile de a dezvolta și exploata un avantaj competitiv (turistic) strategic și durabil. În special întreprinderile turistice mici și mijlocii ar putea **beneficia** de acest sistem;
4. solicită Comisiei o integrare cu titlu prioritar a turismului pentru vârstnici în **Agenda digitală pentru Europa**, ca mecanism de reducere a decalajului digital;
5. consideră că politicile privind **turismul care ține seama de vârstă necesită o abordare integrată**. În special, autoritățile locale și regionale ar trebui să preconizeze o **abordare transsectorială**, cu participarea unor organizații diverse, active de exemplu în domeniul îngrijirii medicale, în cel al accesibilității fizice și al transportului;
6. recunoaște importanța unei **baze de date europene** care să conțină date privind un grup de persoane în vârstă autonome și dispunând de resurse financiare importante. În acest cadru sistematic, pot fi elaborate analize și indicatori care să ofere în mod eficient soluții la chestiunea consecințelor numărului crescând de persoane vârstnice asupra ofertei furnizorilor de servicii turistice, din perspectiva destinațiilor turistice, a firmelor de transport, a atracțiilor, a posibilităților de cazare și a spațiilor comerciale, a agențiilor de informații și media, care îi ajută pe turiști cu idei și cunoștințe ce le permit acestora să-și îmbunătățească semnificativ experiențele turistice personale. Având în vedere creșterea turismului pentru persoanele în vârstă, această bază de date va deveni din ce în ce mai importantă;

7. face referire la obiectivele UE în materie de politică în domeniul turismului ⁽¹⁾, definite în 2010, de promovare a unui „turism durabil, responsabil, de calitate și coerent” și a domeniilor conexe (ocuparea forței de muncă și dezvoltarea socială în UE);
8. cere Comisiei Europene să ofere mai mult spațiu dezvoltării turismului în cadrul fondurilor structurale și de investiții europene (ESI), după evaluarea nevoilor autorităților locale și regionale. De asemenea, Comisia poate oferi sprijin financiar, prin continuarea programului Calypso, acordând atenție specială întreprinderilor din domeniul turismului, în cadrul programului COSME, și prin lansarea unui program Erasmus+ pentru persoanele în vârstă. Având în vedere potențialul de creare de locuri de muncă în acest sector, mai ales în ceea ce privește IMM-urile, promovarea turismului ar trebui să devină un vârf de lance pentru cadrul financiar multianual de după 2021;
9. subliniază faptul că accesibilitatea este esențială pentru a asigura buna funcționare a tuturor activităților turistice, în special pentru persoanele în vârstă, dat fiind că accesul acestora la destinații și obiective turistice (hoteluri, centre balneare etc.) cu ajutorul unor mijloace de transport durabile, confortabile, abordabile și adaptate la nevoile turiștilor aparținând diverselor segmente de vârstă este o condiție prealabilă pentru orice călătorie. Prin urmare, ar fi de dorit implicarea operatorilor de servicii de transport (linii aeriene, companii de transport maritim și rutier de pasageri, operatori feroviari și de pe vasele de croazieră) pentru a stabili o cooperare între ei, asigurând astfel interacțiunea diverselor moduri de transport, încât vârstnicii să poată ajunge ușor și confortabil în destinațiile turistice dorite, inclusiv în regiunile periferice;
10. sprijină, în acest sens, propunerea Intergrupului Parlamentului European privind dezvoltarea turismului european de a declara anul 2018 „**Anul european al turismului**”. În acest context, trebuie acordată mai multă atenție echipamentelor destinate persoanelor în vârstă și promovării turismului în extrasezon;
11. subliniază că sectorul turismului este crucial pentru numeroase regiuni din Europa, prin veniturile și locuri de muncă generate, iar pentru unele regiuni este chiar indispensabil pentru promovarea și consolidarea avantajului competitiv. Turismul are un potențial de creștere semnificativ și este în mod direct și indirect legat de multe sectoare economice, sociale și culturale. Adesea, turismul este motorul care permite dezvoltarea și consolidarea integrală, strategică și durabilă a zestrei de competențe de la nivel regional. Autoritățile locale și regionale au un rol-cheie în îndeplinirea celor menționate anterior. Prin urmare, este extrem de important să se exploateze la maximum experiența și cunoștințele lor, prin stimularea cooperării locale și regionale la nivel european;
12. reiterează faptul că persoanele în vârstă contribuie semnificativ la dezvoltarea turismului european și reprezintă un enorm potențial de piață. În plus, se poate observa că Europeanii cu vârste de peste 65 de ani au deja o putere de cumpărare de peste 3 000 de miliarde EUR, iar numărul persoanelor cu deficiențe legate de vârstă va crește de la 68 de milioane în 2005 la 84 de milioane în 2020. În prezent, peste 128 de milioane de cetățeni ai Uniunii Europene, adică circa 25 % din totalul populației, au vârsta cuprinsă între 55 și 80 de ani. Cu toate acestea, 41 % dintre cetățenii europeni din cele 28 de state membre nu au călătorit niciodată în afara frontierelor naționale, în timp ce 7 persoane vârstnice din 10 au călătorit doar în propria țară;
13. conchide că evoluțiile demografice au un impact însemnat asupra cererii de servicii turistice și, în consecință, asupra pieței forței de muncă. Industria turismului s-a dovedit a fi mult mai rezistentă la șocurile/crizele externe decât se anticipase. În actuala conjunctură economică, cheltuielile efectuate în scopuri de recreere și turism rămân semnificative. Turismul este un sector cu utilizare intensivă a forței de muncă, contribuie semnificativ la ocuparea forței de muncă și la dezvoltarea socială și ar trebui să beneficieze de mai multă atenție în cadrul următorului cadru multianual;
14. arată că sectorul turismului se confruntă cu numeroase provocări, printre care: (a) mutațiile structurii demografice, (b) tehnologiile digitale și (c) diversificarea ofertei turistice. Concurența la nivel mondial a infirmat strategiile comerciale convenționale în favoarea celor prin care prestările de servicii devin mai accesibile și mai flexibile pentru turiști;
15. este convins că dezvoltarea turismului pentru persoanele în vârstă se va baza în principal pe înaltă calitate, durabilitate, inovare permanentă și personal calificat;

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:52010DC0352>

16. propune, prin urmare, să fie stabilită importanța națională și regională a mizelor demografice regionale, în cadrul programelor operaționale (PO) regionale. Aceste programe se referă, printre altele, la competitivitatea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), la ocuparea forței de muncă, la piața forței de muncă și la incluziunea socială. Acest lucru este important în combaterea șomajului sezonier și are un efect de pârghie pentru crearea de locuri de muncă în sectorul turismului;

17. ia act de faptul că, în cazul extinderii sezonului turistic local și regional la anumite grupuri de vârstă și în interiorul lor, factorii de decizie ar trebui să aibă în vedere și grupurile specifice motivate de interese comune (patrimoniul cultural, istorie, educație, religie, sport și activități recreative);

18. menționează că turismul medical reprezintă un aspect tot mai important al sectorului turismului din UE, iar cele două dimensiuni (serviciile medicale și turismul balnear) ar trebui sprijinite. Mai ales din perspectivă regională, promovarea competitivității și convertirea destinațiilor europene în centre de excelență medicală, cu o valoare adăugată ridicată, sunt esențiale. Turismul de sănătate devine segmentul de piață cu cea mai mare creștere în industria turismului, în special în rândul vârstnicilor, în cazul cărora îmbunătățirea stării de sănătate este unul dintre principalele motive pentru care călătoresc;

19. este convins că îmbunătățirea tehnologiei digitale, prin care poate fi accelerat accesul la TIC, servește mai multor scopuri, inclusiv turismului pentru persoanele vârstnice și poate fi legată de principalele priorități ale Uniunii Europene. Prin facilitarea accesului la infrastructura tehnologică, puterea de cumpărare de care dispun persoanele vârstnice va crește semnificativ. În prezent, o mare parte a acestei puteri de cumpărare se află în mâinile persoanelor de peste 50 de ani (aceasta subliniind potențialul economic al persoanelor vârstnice);

20. subliniază importanța turismului gastronomic pentru crearea de locuri de muncă durabile, de creștere și coeziune la nivel regional, dat fiind că peste o treime din cheltuielile turistice este alocată hranei;

21. propune ca autoritățile locale și regionale să acorde atenție, în cadrul programelor operaționale (PO), următoarelor acțiuni: asumarea unui rol participativ, stimularea cooperării public-privat (CPP), crearea de rețele și dezvoltarea turismului pentru persoanele vârstnice. De asemenea, la loc de frunte pe agenda autorităților regionale și locale trebuie să se afle organizarea de activități de comunicare, pentru a spori gradul de sensibilizare cu privire la potențialul comercial al turismului pentru persoanele în vârstă;

22. observă că piața turismului pentru persoanele vârstnice nu este omogenă. Vârstnicii reprezintă, dimpotrivă, un grup eterogen de persoane cu nevoi, motivații și așteptări diferite. Există riscul ca ei să ajungă din ce în ce mai izolați din punct de vedere social, iar turismul pentru această vârstă îi poate ajuta să restaureze contactele sociale. Cercetările arată că persoanele în vârstă care participă la activități turistice nu numai că se bucură de o sănătate mai bună și, prin urmare, sunt mai puțin dependente de serviciile de îngrijire, ci își și aleg destinațiile astfel încât să beneficieze de servicii medicale și de asistență de calitate;

23. recomandă menținerea legăturii cu parteneriatul european pentru inovare (PEI) privind îmbătrânirea în condiții bune de sănătate în ceea ce privește promovarea mobilității și a siguranței, accesibilitatea în spațiul public, asistența medicală și socială;

24. reamintește instituțiilor UE și statelor membre că autoritățile locale și regionale joacă un rol major în coordonarea politicilor sectoriale, cum ar fi transportul, serviciile medicale, planificarea urbană și dezvoltarea rurală. La rândul lor, aceste sectoare au un impact direct și indirect asupra turismului local, constituit din întreprinderi familiale mici și mijlocii;

25. împărtășește opinia conform căreia autoritățile locale trebuie să valorifice posibilitățile oferite de turism pentru dezvoltarea orașelor inteligente, fiind nevoie să se bazeze pe competențele individuale ale întreprinderilor mici și mijlocii (IMM), sprijinindu-le la nevoie. Diverse activități de sensibilizare pot contribui în acest sens, de exemplu, dezvoltarea capacităților prin care să li se înlesnească accesul la informațiile privind: posibilitățile de finanțare; coordonarea parteneriatelor legate de proiectele europene ce favorizează, de exemplu, programele de înfrățire; crearea de întreprinderi comune pe baza bunelor practici locale și regionale în materie de facilitare a accesului la informație; realizarea de infrastructuri de transport și de produse destinate nevoilor tuturor grupelor de vârstă;

26. invită factorii de decizie politică să ofere condițiile necesare pentru ca sectorul turistic să aibă posibilitatea:

— să creeze oferte turistice accesibile și diversificate;

- să adune bune practici ale organizațiilor seniorilor și să le difuzeze, de exemplu, prin înființarea unor programe de schimb pentru persoanele în vârstă;
- să dezvolte produse turistice accesibile pentru cetățenii în vârstă;
- să sprijine întreprinderile mici și mijlocii din industria turismului pentru a colabora în vederea creării și comercializării pachetelor cu ofertele turistice din regiunea lor;
- să stimuleze facilitarea călătoriilor transfrontaliere pentru persoanele în vârstă;
- să respecte principiul subsidiarității, în conformitate cu articolul 195 din TFUE, care prevede că UE poate furniza doar sprijin în chestiuni de turism;

27. observă că sistemele de rezervare, platformele sociale și piețele digitale sunt doar câteva exemple de aplicații obișnuite – disponibile pe internet – pentru sectorul turismului. De asemenea, autoritățile locale pot opta să valorifice tehnologiile moderne de comunicare, de exemplu, motoare de căutare, care oferă utilizatorilor transparență, astfel încât persoanele în vârstă să înțeleagă ce trebuie să plătească pentru o anumită calitate. Cu toate acestea, unele persoane în vârstă sunt mai puțin familiarizate cu sistemul de rezervare online și cu site-urile de evaluare pe internet. Din cauza decalajului digital, persoanele în vârstă ar putea să se încreadă, de exemplu, mai mult în metodele tradiționale de rezervare și în interacțiunea personală cu agenții de voiaj. Pentru ca generațiile mai vârstnice să aibă posibilitatea de a folosi instrumentele digitale, autoritățile locale și regionale pot, de exemplu, să organizeze cursuri pentru persoanele în vârstă;

28. în opinia sa, conectarea cu ceilalți le poate ajuta pe persoanele în vârstă să rămână sănătoase, independente și active la locul de muncă sau în comunitatea lor. Acest lucru poate fi realizat prin promovarea rețelelor sociale și participarea părților interesate (de exemplu, institute și centre de cercetare, întreprinderi private, societatea civilă, comunități locale etc.) la conceperea și dezvoltarea de interfețe tehnologice și la un proces global de proiectare a unor comunități adaptate persoanelor în vârstă;

29. este conștient de faptul că impactul interacțiunilor digitale dintre părțile interesate a evoluat considerabil și arată cât de importantă este o bază de date europeană. Pentru a exploata la maximum instrumentele existente, Observatorul virtual al turismului ar putea constitui o bază de date privind turismul persoanelor în vârstă și ar putea stabili cine anume elaborează modelul și cine colectează datele privind indicatorii;

30. subliniază că costurile foarte ridicate pentru asistența medicală au accentuat atenția acordată fenomenului îmbătrânirii și formelor de **parteneriate intersectoriale**. Astfel, Agenda în materie de e-sănătate poate fi foarte benefică pentru dezvoltarea turismului pentru vârstnici. Pasagerii în vârstă invocă adesea sănătatea ca aflându-se pe locul al doilea între motivele care îi împiedică să călătorească. Dacă persoanelor în vârstă li se asigură un acces (online) la o asistență medicală de înaltă calitate în afara localității de reședință, li s-ar risipi sau reduce temerile. Astfel, aceste persoane ar putea deveni mai îndrăznețe în ceea ce privește petrecerea timpului lor liber. Călătoriile în locuri cu o climă mai blândă și expunerea la noi experiențe le-ar putea întrerupe rutina, având un efect benefic asupra sănătății;

31. subliniază importanța unei directive privind asistența medicală transfrontalieră și invită autoritățile naționale și regionale să îmbunătățească accesul la informațiile referitoare la serviciile de sănătate din străinătate pentru persoanele în vârstă, permițându-le să facă alegeri în cunoștință de cauză în legătură cu procedurile legate de tratament și îngrijire și să călătorească în interiorul UE fără motive de îngrijorare privind propria sănătate;

32. recomandă îmbunătățirea mobilității, lansarea unor inițiative de promovare a siguranței și îmbunătățirea accesului general la spațiile publice pentru toate vârstele. Este important să se stabilească legături puternice între turismul pentru persoanele în vârstă, pe de o parte, și parteneriatul european pentru inovare în materie de îmbătrânire activă și în condiții bune de sănătate;

33. sprijină ideea lansării unei convenții europene a primarilor privind schimbările demografice și pledează ca turismul să fie recunoscut ca domeniu important de politică, ce poate contribui la stimularea inovării, la o viață sănătoasă și activă și la promovarea solidarității între generații.

Bruxelles, 10 februarie 2016.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor*

Markku MARKKULA

Avizul Comitetul European al Regiunilor – Inovarea și modernizarea economiei rurale

(2016/C 120/04)

Raportor: domnul Randel LÄNTS, membru al Consiliului municipal Viljandi (EE-PSE)**I. CONTEXT**

1. Strategia „Europa 2020” consideră că orașele și metropolele sunt motoarele creșterii economice. Nu va fi însă posibil să se atingă obiectivele strategiei și să se mențină coeziunea teritorială, dacă nu se va exploata întregul potențial, inclusiv cel reprezentat de zonele rurale.
2. Regiunile rurale și cele intermediare reprezintă 91 % din suprafața UE, sunt locuite de 60 % din populația UE, produc 43 % din valoarea adăugată brută și găzduiesc 56 % din locurile de muncă.
3. Viața în zonele rurale oferă șansa păstrării unui patrimoniu cultural, arhitectural, natural, social, culinar și economic bogat. Astfel, noile abordări politice menite să încurajeze dezvoltarea durabilă și coeziunea teritorială constituie dovada că zonele rurale reprezintă o miză deosebit de importantă.
4. Numeroase zone rurale din Uniunea Europeană se confruntă cu probleme similare: dificultăți de acces fizic, distanța față de centrele de luare a deciziilor, de cercetare și de învățământ, precum și insuficiența infrastructurii tehnologice, toate acestea făcând ca decalajul tehnologic să crească și mai mult. Participarea pe piața forței de muncă este mai mică în zonele rurale, iar numărul de locuri de muncă create este, la rândul său, mai mic. Pe de altă parte, zonele rurale oferă, de asemenea, o serie de avantaje: natură, un mediu de viață plăcut și mai puțină poluare, pentru a menționa doar câteva.
5. Cu toate acestea, ar trebui remarcat faptul că zonele rurale pot fi foarte diverse în ceea ce privește caracteristicile și problemele cu care se confruntă. Unele dintre acestea sunt afectate de depopulare și de îmbătrânirea populației, precum și de densitatea scăzută a acestora și de dispersarea așezărilor, în timp ce altele, care sunt mai aproape de zonele urbane, se confruntă cu o presiune tot mai mare din cauza cererii pentru terenuri de construcție și a evoluțiilor demografice. Din cauza scăderii activității agricole, unele zone se confruntă cu o încetinire a creșterii economice; altele se bucură într-o măsură din ce în ce mai mare de succes, prin calitatea mediului lor natural sau prin alte atribute care influențează calitatea vieții, grație turismului și/sau afluxului de persoane care se stabilesc în zonele respective. Unele regiuni dispun de o rețea rutieră relativ bună și o infrastructură de informații și comunicații bună, în timp ce altele sunt relativ izolate. Unele dintre ele se află în partea continentală, iar altele în regiuni insulare, trebuind să facă față handicapurilor legate de insularitate. Elementul comun este faptul că nivelul de dezvoltare al zonelor rurale este mai redus față de media UE, în special în comparație cu nivelul de dezvoltare a zonelor urbane – iar acest decalaj continuă să crească.
6. În orice caz, legislația europeană recunoaște anumite tipuri de zone rurale, cum ar fi zonele montane și zonele slab populate, care trebuie să se bucure de o abordare specifică, ținându-se seama atât de limite, cât și de potențialul lor de dezvoltare.
7. Menținerea unui nivel ridicat de calitate a serviciilor publice sau private presupune adesea mari eforturi politice, civice și de ordin financiar și o mai mare solidaritate între mediul rural și cel urban. În același timp, dezvoltarea de servicii sau produse publice poate constitui o nouă provocare antreprenorială. Astfel, pot fi create stimulente prin condițiile de atribuire a contractelor de achiziții publice, pentru ca întreprinderile să caute soluții inovatoare.
8. În comparație cu perioada precedentă, fondurile disponibile în cadrul PAC au fost reduse cu 11,1 %. Pentru a acoperi această diferență, 11 state membre au decis deja un transfer de fonduri din primul pilon către al doilea, iar alte cinci state membre, printre care patru din Europa Centrală și de Est – ce primesc plăți directe mai mici decât media UE – au hotărât să procedeze invers. Aceste fonduri sunt însă în continuare destinate mai degrabă obținerii unor venituri și, într-o mai mică măsură, modernizării și dezvoltării zonelor rurale.

9. Este imposibil să se conceapă o politică veritabilă de dezvoltare rurală fără a ține seama de toate părțile interesate. În legătură cu programele de dezvoltare rurală, instituțiile europene, statele membre și autoritățile regionale și locale ar trebui să ia în considerare cum se cuvine incluziunea socială, combaterea sărăciei și promovarea creșterii economice în zonele rurale. Reducerea resurselor creează multe dificultăți autorităților locale și regionale în eforturile lor de finanțare a acestor priorități.

10. Doar 6 % din bugetul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) se alocă programului LEADER, sumă care, în unele state membre s-ar putea dovedi insuficientă pentru relansarea investițiilor. În același timp, până la 150 000 de locuri de muncă au fost create începând din anul 1991 cu ajutorul programului LEADER; acesta este un instrument important care stimulează ocuparea forței de muncă, contribuind astfel la menținerea structurii economice și sociale în mediul rural.

11. Pe lângă creșterea finanțării, ar trebui extins și volumul dezvoltării locale, pentru a cuprinde toate proiectele legate de stimularea dezvoltării economice și sociale în zonele rurale. Cooperarea dintre micii producători ar trebui sprijinită cu scopul de a crește capacitatea lor de producție și a spori performanța piețelor locale, a soluționa problemele legate de lanțurile scurte de aprovizionare și a promova dezvoltarea de produse și comercializarea colectivă a acestora. Astfel de măsuri pot veni în sprijinul intensificării nivelului de colaborare cu instituțiile regionale responsabile pentru educație și formare profesională, cu rețelele LEADER și cu alte forme de cooperare locală.

12. Un studiu realizat de Comisia Europeană – Direcția Generală Politică Regională și Urbană – pe tema sprijinirii dezvoltării locale în contextul politicii de coeziune, a celor mai bune practici și opțiuni politice viitoare recomandă crearea unei platforme de coordonare pentru dezvoltarea locală, cu sarcina de a integra dimensiunea locală a dezvoltării în cadrul Strategiei Europa 2020. Platforma ar trebui să se concentreze asupra simplificării procedurilor și ar trebui să examineze dacă diferitele politici sectoriale sunt coerente. În practică, platforma ar trebui să ia forma unui grup de lucru inter-servicii al Comisiei, care ar putea fi extins cu reprezentanți ai altor instituții ale UE.

13. Așa cum se evidențiază în diverse studii, rețelele de dezvoltare rurală contribuie tot mai mult la dezvoltarea comunităților rurale și la promovarea inovării în acest context, dat fiind că sunt în măsură să ofere consultanță și informații pentru elaborarea unor soluții creative prin care să se rezolve problemele locale, să se împărtășească învățăminte și experiențe pozitive în rândul membrilor lor și să se identifice surse de finanțare. Ca atare, Comitetul salută înființarea Rețelei europene pentru dezvoltare rurală și a Rețelei Parteneriatului european pentru inovare, în conformitate cu dispozițiile articolelor 52 și 53 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

14. În timpul perioadei de programare precedente (2007-2013), dezvoltarea rurală a fost sprijinită cu 91 miliarde EUR din FEADR și 85 miliarde EUR din alte fonduri structurale. Cu toate acestea, noul regulament al Fondului european de dezvoltare regională (FEDR) se referă în special la zonele urbane; zonele rurale nu sunt nici măcar menționate. Prin urmare, se pune întrebarea ce posibilități reale mai rămân pentru cofinanțarea proiectelor de dezvoltare în zonele rurale din alte fonduri structurale (FEDR și FSE), în special având în vedere că majoritatea măsurilor prevăzute de regulamentul FEADR sunt rezervate pentru agricultură.

15. Este necesar, de asemenea, să se ridice problema colaborării între fonduri pentru a se face față, prin intermediul ajutoarelor specifice, situației din zonele cu o densitate scăzută a populației și handicapuri demografice severe și permanente.

16. O evaluare recentă a punerii în aplicare a programelor operaționale indică faptul că în prezent doar 22,6 miliarde EUR din FEDR sunt destinate utilizării în zonele rurale. Această sumă reprezintă doar 11 % din bugetul total al FEDR.

17. Trebuie subliniat că fondurile europene alocate cooperării teritoriale pot facilita punerea în comun a resurselor tehnice și umane în regiunile transfrontaliere, în vederea dezvoltării zonelor rurale din aceste regiuni.

18. La 23 martie 2015, Comisia Europeană și Banca Europeană de Investiții (BEI) au prezentat un model de fond de garantare pentru agricultură, menit să asigure un acces mai bun la credite în zonele rurale, astfel încât agricultorii și alți actori din zonele rurale să poată obține împrumuturi mai ușor.

19. Depopularea și exodul tinerilor din zonele rurale către orașele de dimensiuni mijlocii sau mari este o problemă gravă pe tot cuprinsul Europei. Principalele motive pentru acest fenomen sunt lipsa locurilor de muncă, salariile mici și atractivitatea scăzută. În același timp însă, oamenii de afaceri din zona rurală se plâng de faptul că se află în imposibilitatea de a găsi noi lucrători calificați. Prin urmare, este nevoie de o îmbunătățire rapidă a formării profesionale în zona rurală, atât în ceea ce privește formarea profesională inițială, cât și formarea profesională continuă.

20. Este importantă elaborarea unei oferte de formare flexibile, rapide și la o scară adecvată pentru regiunea în cauză. Desigur, este mai dificil să se ofere un program de formare profesională în zonele rurale decât în cele urbane, deoarece cursanții sunt dispersați din punct de vedere geografic, existând și necesități diferite. Una dintre cele mai simple modalități prin care instituțiile de învățământ și întreprinderile pot da dovadă de angajament constă în ofertele de stagieri; fără sprijin extern, prezența unor stagieri se poate însă dovedi prea împovărătoare pentru întreprinderile mici. Ar trebui avută în vedere elaborarea unor planuri de sprijinire a întreprinderilor care oferă locuri pentru stagieri și salarii decente, oferindu-li-se perspective efective cu privire la locurile de muncă pe termen lung. Instituțiile regionale de formare profesională și alte instituții de învățământ ar trebui să dispună de resurse cuprinzătoare și să fie investite cu misiuni clare referitoare la formare continuă și reciclare. În unele zone, societatea civilă a contribuit în același timp la crearea instituțiilor necesare; experiența acestora ar trebui împărtășită și în alte zone.

21. Importanța silviculturii pentru dezvoltarea zonelor rurale și a economiei rurale a crescut datorită dezvoltării rapide a tehnologiei. În prezent, sectorul forestier asigură mult mai mult decât o singură materie primă – lemnul. Lemnul prelucrat este utilizat în construcții sau poate fi găsit, de asemenea, sub formă de fibră lemnoasă, în sectorul îmbrăcăminte, al automobilelor și chiar în industria alimentară.

22. Rețelele de telecomunicații rapide sunt de o importanță vitală pentru competitivitate și pentru creșterea economică. Servicii digitale de calitate pot fi oferite doar dacă există rețele de internet rapide și fiabile. Deși acoperirea de bandă largă în UE s-a îmbunătățit considerabil în ultimii ani, iar infrastructura necesară a fost pusă la punct în multe regiuni, mai există și zone rămase încă cu mult în urmă. În plus, statisticile privind rata de acoperire nu reflectă întotdeauna calitatea serviciilor de internet în bandă largă în zonele rurale. În conformitate cu obiectivele stabilite în Agenda digitală pentru Europa 2020, trebuie depuse eforturi pentru a asigura aceeași capacitate în întreaga UE. Contrastul dintre zonele rurale și urbane este foarte vizibil în acest sens. În anumite regiuni, în care accesul există în principiu, consumatorul final mai trebuie să efectueze investiții suplimentare substanțiale pentru conectare, investiții care trebuie finanțate din resurse proprii. Trebuie să se depună eforturi suplimentare pentru a promova progresul pieței virtuale, îmbunătățirea accesului la serviciile de comunicații electronice și dezvoltarea de servicii online în zonele rurale.

23. În afară de disponibilitatea infrastructurii, este important să se ia măsuri pentru ca cetățenii și întreprinderile să devină utilizatori versați ai acestui potențial. Studiile arată că, în pofida unui acces bun la internet, multe persoane utilizează într-o măsură limitată posibilitățile oferite. Formarea și diseminarea de informații cu privire la diferitele posibilități – în special, privind utilizarea TIC pentru dezvoltarea de produse de către micile întreprinderi – ar putea fi o oportunitate pentru zonele rurale.

24. În prezent, conceptul de orașe inteligente este de obicei asociat cu orașele mari, unde au loc schimbări și unde sunt căutate noi perspective de dezvoltare. Cu toate acestea, ar fi spre beneficiul zonelor rurale, dacă ele s-ar deschide acestui concept. Termenii de oraș și sat nu ar trebui considerați ca opuși; dimpotrivă, ar trebui să existe o sinergie între ele, la care să poată contribui noile tehnologii și punerea lor în aplicare. Pentru a evita discrepanța dintre zonele urbane și cele rurale, ar trebui să fie vorba mai degrabă de „regiuni inteligente”.

25. Politica agricolă comună reglementează agricultura și rolul acesteia în dezvoltarea rurală. La nivel regional, dezvoltarea rurală este strâns legată de dezvoltarea agriculturii. Mediul rural nu înseamnă în mod obligatoriu agricultură, dar este cert că nu există mediu rural fără agricultură. Dezvoltarea agriculturii nu poate avea loc de sine stătător, astfel că trebuie să se asigure în continuare convergența condițiilor și obiectivelor cu dezvoltarea rurală, în sensul că dezvoltarea agriculturii trebuie să contribuie la creșterea nivelului de trai al populației rurale, al lucrătorilor din agricultură și, nu în ultimul rând, al populației din orașele învecinate.

26. Parteneriatul european pentru inovare privind productivitatea și sustenabilitatea agriculturii este o abordare inovatoare pentru a remedia deficiențele, lacunele și obstacolele care împiedică sau încetinesc dezvoltarea și introducerea pe piață a ideilor bune din domeniul cercetării și al inovării europene. Trebuie găsite soluții, în special în ceea ce privește nivelul scăzut al investițiilor, reglementările neactualizate, lipsa de standarde și problemele cauzate de fragmentarea pieței.

27. Având în vedere dificultățile de acces fizic cu care se confruntă numeroase zone rurale, fapt care le împiedică să își fructifice întregul potențial economic, se impune și ca fondurile publice să urmărească conectarea adecvată a zonelor rurale și urbane, prin rețele de transport rapid, dar care să respecte mediul în regiunile pe care le străbat.

II. PROPUNERI ȘI RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

28. consideră că problemele economice, sociale și de mediu apărute în toate regiunile europene, și în special în zonele rurale ale Uniunii Europene, pot fi soluționate numai prin abordări integrate de politică

și, prin urmare,

29. consideră că trebuie salutat noul cadru strategic comun și că Comisia ar trebui invitată să continue armonizarea normelor pentru fondurile structurale, în vederea unei mai bune planificări și coordonări a dezvoltării rurale;

30. crede că trebuie asigurată eficacitatea și eficiența dispozițiilor legislative privind integrarea fondurilor, inovarea în sectorul agricol și în mediul rural și abordările colaborative, ca elemente de mare noutate ale reformei politicii de dezvoltare rurală;

31. consideră că trebuie depuse eforturi pentru contribuții diferențiate și că trebuie luate în considerare interesele rurale în toate domeniile de politică ale UE, așa cum este cazul în prezent pentru orașe;

32. atrage atenția asupra faptului că măsurile de austeritate și reducerea finanțării generale pentru agricultură și dezvoltare rurală amenință viabilitatea zonelor rurale, aflându-se, prin urmare, în contradicție cu principiul coeziunii teritoriale a UE;

33. invită Comisia să sprijine mai bine zonele rurale care au fost nevoite să depună eforturi importante pentru a-și schimba modelul economic, cum ar fi, de exemplu, trecerea de la agricultură la turism;

34. pentru a crește în ansamblu sprijinul financiar al UE destinat dezvoltării rurale, cu scopul de a contrabalansa concentrarea tot mai mare a producției agricole, care duce la disparități regionale majore, și pentru a stabili un plafon pentru transferurile de la cel de-al doilea pilon către primul;

35. solicită ca, în cadrul revizuirii la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual, să se ia în considerare posibilitatea alocării unor fonduri UE mai substanțiale pentru dezvoltare locală în perioada de programare 2014-2020;

36. dată fiind importanța recunoscută deja a promovării dezvoltării rurale, cere să se atribue inițiativei LEADER o cotă minimă de peste 5 % din contribuția totală a FEADR;

37. consideră că trebuie acordată atenție specială programelor de reinnoire și dezvoltare a localităților slab populate sau care prezintă risc de depopulare, și programelor de valorificare a patrimoniului istoric sau cultural al acestora în scopuri turistice;

38. propune sprijinirea solicitării adresate Comisiei de către Mișcarea europeană pentru spațiul rural (M.E.R.) și de Intergrupul privind zonele rurale, de munte și îndepărtate al Parlamentului European privind elaborarea unei Cărți albe care să servească drept punct de plecare pentru o politică de dezvoltare post-2020 a zonelor rurale;

39. se pronunță pentru sprijinirea platformei de coordonare pentru dezvoltarea locală, care urmează a fi înființată de Comisia Europeană;
40. scoate în evidență importanța zonelor rurale ca poli de dezvoltare și inovare care contribuie la Strategia Europa 2020;
41. se pronunță, în cadrul FEDR, în favoarea unei valori adăugate europene clare cu privire la cooperarea dintre zonele urbane și rurale, luând în considerare într-o mai mare măsură abordarea funcțională a acestui spațiu, pentru a exploata pe deplin potențialul unei astfel de cooperări, valorificând-o în sensul unei contribuții substanțiale la coeziunea teritorială;
42. se pronunță împotriva principiului condiționalității macroeconomice pentru alocarea fondurilor UE, considerând că trebuie luați în considerare și indicatori sociali și ecologici;
43. consideră că trebuie acordată o atenție deosebită demersurilor inovatoare în spațiul rural, deoarece acestea ar putea servi drept model pentru alte regiuni și domenii;
44. propune să se ia măsuri pentru ca fondurile BEI, programele de inovare și cercetare științifică agricolă să aibă în vedere în primul rând zonele în care se cresc animale, cele cu handicapuri naturale și micile exploatații agricole, luând în considerare și provocările de ordin social, pentru a menține sustenabilitatea agriculturii în toate regiunile și pentru a conserva comunitățile rurale prin reducerea disparităților regionale;
45. scoate în evidență importanța parteneriatului pentru inovare destinat modernizării economiei rurale, în special în ceea ce privește realizarea unei legături mai strânse între politica agricolă și cea de cercetare, între cercetători și fermieri. Din această perspectivă, trebuie fructificate pe deplin măsurile prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 în sprijinul priorității reprezentate de „încurajarea transferului de cunoștințe și a inovării în agricultură, silvicultură și în zonele rurale”;
46. pledează pentru elaborarea la nivel european a unor orientări adecvate de identificare a funcțiilor și sarcinilor diverselor rețele rurale naționale, precum și a modalităților de acordare de asistență în punerea în aplicare a planurilor de dezvoltare rurală;
47. solicită o mai bună coordonare a politicii în domeniul inovării la nivelul UE;
48. deplânge în mod explicit faptul că zonele rurale nu sunt incluse în grupul-țintă principal al parteneriatului de inovare pentru dezvoltare locală al Comisiei Europene („Orașe și comunități inteligente”);
49. ia act cu regret de rezultatele raportului intermediar privind punerea în aplicare a programelor operaționale, în care se arată că, în prezent, doar 11 % din fondurile FEDR sunt alocate zonelor rurale;
50. solicită modernizarea formării profesionale în zonele rurale și adaptarea sa la condițiile de concurență de la nivel mondial și la nevoile întreprinderilor locale;
51. solicită să fie luate măsuri, astfel încât o parte din fondurile FSE să fie alocate educației și formării profesionale în zonele rurale; aceste domenii trebuie dezvoltate în continuare;
52. solicită Comisiei, statelor membre și autorităților regionale și locale relevante să încurajeze cooperarea dintre întreprinderi și instituțiile regionale de învățământ și formare profesională, inclusiv prin facilitarea creării de centre de sprijinire a inovării în agricultură, pe baza soluțiilor deja testate în alte state membre;
53. reamintește că este necesară educarea societății în ansamblul său cu privire la importanța pentru marele public a conservării zonelor rurale⁽¹⁾ și, prin urmare, trebuie garantată prestarea de servicii publice de bază, cum ar fi educația, îngrijirile de sănătate sau serviciile sociale, pentru locuitorii zonelor rurale;

(¹) NAT-V/029.

54. solicită elaborarea unor măsuri de stimulare a dezvoltării de produse de către întreprinderile mici și îndepărtarea obstacolelor din calea funcționării pieței interne, precum și încurajarea consumului de proximitate și a lanțurilor scurte de aprovizionare cu produse agroalimentare;
55. lansează un apel în favoarea unor eforturi mai ample pentru a dezvolta internetul de mare viteză în zonele rurale, cu ajutorul rețelelor de acces de nouă generație, pentru promovarea punerii în aplicare a Agendei digitale pentru Europa până în 2020;
56. subliniază că cunoștințele TIC fundamentale trebuie îmbunătățite.

Bruxelles, 10 februarie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Indicatori pentru dezvoltarea teritorială – Dincolo de PIB

(2016/C 120/05)

Raportor: doamna Catuscia MARINI (IT-PSE), președinta Consiliului Regional Umbria**RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

O dezbatere politică pe tema indicatorilor de dincolo de PIB

1. recunoaște importanța unei abordări strategice în procesul de elaborare a politicilor, care să definească obiective comune bazate pe valori comune și să identifice acțiunile care trebuie întreprinse pentru atingerea obiectivelor stabilite în mod colectiv. Astfel, oportunitățile create de revizuirile la jumătatea perioadei ale Strategiei Europa 2020 și ale cadrului financiar 2014-2020 nu vor fi pierdute și ar putea conduce la o structură de guvernare îmbunătățită în mod substanțial prin implicarea tuturor nivelurilor de guvernare;
2. consideră că o abordare bazată pe dovezi a politicii publice – anticiparea și evaluarea impactului opțiunilor de politică – este esențială pentru acceptarea de către public a unor decizii coerente în materie de politici;
3. în ceea ce privește dezbaterile referitoare la măsurarea progresului în societățile noastre, scoate în evidență legătura strânsă dintre măsurare, percepție și acțiune; accentuează faptul că măsurile trebuie alese pe baza unor valori societale împărtășite pe scară largă, într-o manieră orientată spre viitor;
4. arată că acțiunile sau obiectivele exprimate pe baza unor indicatori nu pot înlocui niciodată o strategie politică reală și clar exprimată; prin urmare, ele reprezintă un mijloc pentru atingerea unui scop, și anume mijloace pentru punerea în aplicare a unor obiective strategice;
5. observă că dezbaterile pe tema „Indicatori pentru dezvoltarea teritorială – dincolo de PIB” este o dezbatere de natură politică, care ar trebui să plece de la o definiție participativă și democratică a obiectivelor strategice pentru generațiile actuale și viitoare, obiective care să fie asumate de o colectivitate în contextul acțiunii sale politice;
6. crede, în acest context, că este necesar să se îmbunătățească în continuare metodele utilizate la ora actuală pentru orientarea politicilor la nivelul UE, cu scopul de a obține mai multe informații actualizate, mai cuprinzătoare și mai apropiate de realitate și să se definească o metodă uniformă adecvată pentru a include aspecte economice, sociale și de mediu în analiza situației;
7. subliniază faptul că toate nivelurile de guvernare din Uniunea Europeană ar trebui incluse în această dezbatere privind viitoarele criterii de referință pentru realizarea dezvoltării durabile și a coeziunii în Uniunea Europeană, care să meargă dincolo de PIB;
8. subliniază că este importantă evaluarea riguroasă a necesității de a introduce criterii de referință, metode și indicatori suplimentari, deja testați sau utilizați la nivel teritorial, precum și a fezabilității și consecințelor acestora; este de părere că este timp suficient pentru a realiza o analiză aprofundată în acest sens, astfel încât să se contribuie la dezbaterile privind următoarea perioadă de programare;
9. subliniază provocarea pe care o reprezintă dezechilibrele teritoriale tot mai pronunțate în Europa în ceea ce privește, printre altele, investițiile publice și private, inovarea, serviciile digitale, productivitatea, ocuparea forței de muncă, sărăcia, bunăstarea socială, evoluția demografică și distribuția populației în teritoriu și solicită Comisiei Europene să țină seama de acest lucru la evaluarea politicilor UE și la elaborarea de noi instrumente de politică;
10. în acest sens, subliniază că CoR ar putea face parte din această dezbatere, promovând poziția autorităților locale și regionale și contribuind substanțial la definirea unei metode care să echilibreze informațiile economice, sociale și de mediu și care ar avea o importanță deosebită pentru autoritățile locale și regionale, ca referință pentru deciziile de finanțare;

11. în perspectiva următoarei perioade de programare, de după 2020, sugerează Comisiei Europene să demareze cât mai curând posibil discuții aprofundate cu autoritățile locale și regionale privind obiectivele viitoare ale acestor politici și indicatorii necesari pentru a măsura progresul; plecând de la Comunicarea Comisiei din 2009 și ținând seama de ultimele evoluții, invită Comisia să prezinte o foaie de parcurs pe tema „Dincolo de PIB”;

Către o metodă de completare a PIB-ului pentru orientarea politicii UE

12. recunoaște meritele indicatorului „produs intern brut” (PIB) ca indicator simplu, clar și linear, bazat pe o metodologie clară, care permite compararea a numeroase măsuri macroeconomice relevante, în timp și între țări și regiuni, reprezentând, prin urmare, un instrument util de alocare a resurselor;

13. cu toate acestea, observă că PIB-ul nu reprezintă o măsură precisă a capacității unei societăți de a rezolva probleme precum schimbările climatice, eficiența folosirii resurselor și competitivitatea regiunilor, calitatea vieții, îmbătrânirea populației, incluziunea socială, specificul geografic, distribuția veniturilor sau distribuția geografică a resurselor și a vectorilor de creștere economică; adaugă că aceste aspecte îi preocupă în mod deosebit pe cetățeni, după cum au constatat reprezentanții regionali și locali;

14. salută, prin urmare, numeroasele inițiative de la nivel internațional, național, regional și local pentru a stabili indicatori de măsurare a progreselor dincolo de PIB, capabili să contribuie la dezvoltarea unor indicatori la nivelul UE care să reflecte situația din statele membre, inclusiv la nivel local și regional;

15. reamintește, printre altele, alternativa reprezentată de utilizarea indicelui dezvoltării umane, care poate furniza o contribuție metodologică adaptată la contextul UE, prin intermediul unor indicatori privind speranța de viață, sănătatea, educația și un standard de viață decent, după modelul ONU și al programului său pentru dezvoltare;

16. recunoaște progresul remarcabil realizat de Eurostat în contextul măsurării progreselor dincolo de PIB în următoarele domenii: „calitatea vieții”, „economia gospodăriilor” și „mediul durabil”;

17. observă că nu toate regiunile și orașele dispun de competențele, resursele și capacitatea administrativă necesare pentru a se implica în stabilirea obiectivelor și propune să se adopte soluții, inclusiv o abordare de tipul „direcția schimbării”, cu o dimensiune calitativă mai accentuată; această direcție a schimbării, și anume dacă regiunile și orașele contribuie sau nu în mod pozitiv la obiectivele naționale și europene, va fi mai importantă decât însăși atingerea anumitor obiective prestabilite. Aceasta ar permite autorităților locale și regionale să progreseze într-un ritm care să corespundă potențialului și capacităților proprii;

18. subliniază, cu toate acestea, că indicatorii aleși pentru a fi utilizați pe plan local, regional, național și european pentru elaborarea și punerea în aplicare a politicilor UE și măsurarea progreselor în direcția obiectivelor comune trebuie să fie uniforme și coerente;

19. reamintește că nu toate tipurile de abordări metodologice, în general împărțite de comunitatea cercetătorilor în metode de înlocuire, de ajustare sau de completare a PIB, sunt la fel de utile pentru o metodă „Dincolo de PIB” care să fie aplicată în întreaga UE, în vederea evaluării situației și progreselor la nivel național, regional și local;

20. reafirmă, în ceea ce privește politica regională a UE, că coeziunea teritorială completează coeziunea economică și socială și, prin urmare, nu poate fi măsurată doar printr-un indicator economic, dar este de acord cu Comisia Europeană că orice metodă care urmărește să înlocuiască PIB-ul prin excluderea indicatorilor economici din sfera sa de observație nu este adecvată pentru măsurarea în mod uniform a progreselor în direcția unor obiective comune;

21. sugerează ca CoR să mențină o cooperare strânsă, în special cu OCDE, pentru inițiative de tipul „Cum este viața în regiunea dumneavoastră?”, care reprezintă un instrument ușor de înțeles și o abordare mai cuprinzătoare pentru a măsura progresele înregistrate la nivel local și regional; însă, în contextul unei strategii multianuale pentru Europa, Comitetul se opune unei abordări a măsurării progreselor pe baza unei clasificări, utilizând un singur indicator; reamintește în acest sens că o serie de regiuni și-au manifestat interesul și pentru indicii de creștere a calității vieții (*Better Life Index*) al OCDE, dar mai ales pentru indicatorii utilizați de acesta, deoarece, chiar dacă el nu permite măsurarea dezvoltării regionale, rezultatele sale furnizează informații cu privire la calitatea vieții populației, ceea ce ar putea servi drept punct de plecare pentru a stabili, pe viitor, obiective și strategii la nivel local și regional;

22. consideră că ar putea fi examinate mai în detaliu metodele care încearcă să ajusteze PIB-ul prin extinderea măsurării performanței economice tradiționale cu factori de mediu și sociali cuantificați, în scopul unei modelări sau simulări a efectelor economice, sociale și de mediu ale diferitelor acțiuni politice, și este de părere că indicele progresului social, utilizat deja în 40 de țări, reprezintă un reper foarte util în acest sens;

23. consideră că este urgentă obținerea unor date statistice comparabile la nivel local și sub-local, precum și traducerea actualei clasificări rural-urban existente în cadrul OCDE și al Comisiei în categorii Eurostat care să fie în măsură, pornind de la informații fiabile de pe teren, să sprijine atât elaborarea politicilor UE, cât și evaluarea lor;

24. semnalează faptul că nu există suficiente date cantitative referitoare la o serie de regiuni ale UE cu caracteristici teritoriale specifice – în special de natură geografică, ecologică, economică și socială – care le condiționează posibilitățile de dezvoltare, un exemplu aparte în acest sens fiind regiunile ultraperiferice, și propune ca Eurostat să adopte categoriile teritoriale identificate în Tratat, așa cum este cazul regiunilor ultraperiferice, iar pe baza acestor categorii să se genereze statistici care să contribuie la adaptarea și adecvarea corespunzătoare a politicilor și acțiunilor UE, în funcție de teritoriu;

25. salută activitatea relevantă desfășurată de Comisia Europeană în materie de ajustare a PIB-ului, în special prin utilizarea unei abordări de succes, aceea de a extinde conturile naționale, astfel încât să includă domeniul social și cel al mediului, dar atrage atenția asupra dificultăților teoretice și resurselor importante necesare pentru exprimarea în termeni monetari a aspectelor sociale, în special în ceea ce privește conturile regionale și municipale și, de asemenea, se îndoiește că rezultatele unei astfel de abordări complexe pot fi comunicate ușor publicului;

26. sprijină, prin urmare, metodele care vin în completarea PIB-ului la măsurarea progreselor în direcția obiectivelor strategice comune, deoarece aceste metode țin seama de situația reală și de multiplele ei dimensiuni, acoperind diverse aspecte ale bunăstării în domeniile economic, social și de mediu, cu ajutorul unui număr limitat de indicatori;

27. în acest context, crede că metodologia cea mai adecvată pentru procesul de elaborare a politicilor la toate nivelurile de guvernare este cea care măsoară bunăstarea în mod cuprinzător, inclusiv aspectele economice (printre altele, productivitatea, inovarea, exporturile), munca (printre altele, indicatori privind ocuparea forței de muncă și calitatea locurilor de muncă), aspectele de mediu (printre altele, intensitatea și eficiența energetică a economiei, spațiile naturale protejate și biodiversitatea, ponderea energiei din surse regenerabile, emisiile de CO₂) și aspectele demografice (printre altele, indicatori privind situația și mișcarea populației), incluziunea socială (printre altele, numărul persoanelor expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială, distribuția veniturilor) și aspectele teritoriale (inclusiv accesibilitatea și capacitatea de susținere a activităților umane);

28. sugerează, în plus, că alegerea indicatorilor ar trebui să fie orientată în special către cei care măsoară efectele posibile ale politicilor puse în aplicare, în special prin măsurarea rezultatelor și a impactului, precum și a costurilor și subliniază că, în cazul regiunilor ultraperiferice, există o nevoie specifică de date privind anumite lipsuri și condiții defavorabile, care trebuie luate în considerare înainte de definirea și implementarea politicilor;

29. propune, prin urmare, să se realizeze în toate instituțiile europene o monitorizare a tendințelor la nivelul UE, în continuarea activității valoroase a Sistemului european de evaluare a strategiilor și a politicilor (ESPAS). Astfel s-ar crea un sistem de avertizare timpurie pentru toate nivelurile de guvernare în ceea ce privește tendințele economice, sociale sau de mediu, relevante la nivel european, care ar putea avea efect asupra obiectivelor strategice sau care necesită o adaptare a priorităților strategice;

Revizuirea Strategiei Europa 2020 și viitorul politicii de coeziune

30. subliniază că Strategia Europa 2020 a stabilit un set de obiective, cu indicatorii-cheie aferenți și a recunoscut importanța completării datelor privind creșterea economică (PIB) cu alți indicatori economici, sociali, de mediu și demografici pentru măsurarea progresului durabil; menționează că această constatare este valabilă și la nivelurile subnaționale;

31. subliniază că procesul de stabilire a obiectivelor Strategiei Europa 2020 și de selectare a indicatorilor pentru a măsura progresele înregistrate s-a bazat în mare parte pe o abordare descendentă, fără a lua în considerare situația specifică la nivel local și regional. În schimb, politica de coeziune recunoaște nevoile și obiectivele diferențiate teritorial, deoarece accentul pus pe îndeplinirea obiectivelor globale ale UE nu trebuie să limiteze potențialul de dezvoltare al unei regiuni sau localități specifice, bazat pe cunoștințele și competențele specifice regiunii respective; din acest motiv, în contextul Strategiei Europa 2020, CoR solicită stabilirea unor obiective regionalizate;

32. CoR apreciază politica actuală de coeziune, care furnizează regiunilor un sprijin și o valoare adăugată considerabile și contribuie semnificativ la dezvoltarea acestora, și solicită Comisiei: să elaboreze o strategie privind funcționarea politicii de coeziune pentru perioada de programare care începe în 2021, menținând modul actual de punere în practică, în cadrul căruia PIB-ul, corelat corespunzător cu alți indicatori, are un rol esențial în determinarea nivelului acestor fonduri și a utilizării lor;

33. atrage atenția, în acest context, asupra orientării diferite a obiectivului „Cooperare teritorială europeană” al politicii de coeziune. Dezvoltarea cooperării transfrontaliere vizează în special sprijinirea strângerii legăturilor dintre regiunile de frontieră în toate aspectele legate de viața cetățenilor, depășind astfel cu mult cadrul obiectivelor Strategiei Europa 2020. În acest domeniu se impune conceperea de metode și indicatori care să faciliteze cartografierea și evaluarea progreselor înregistrate sub acest aspect;

34. menționează strânsa aliniere a politicii de coeziune la Strategia Europa 2020, dar critică disparitățile dintre metodele de măsurare și de intervenție ale Strategiei Europa 2020, pe de o parte, și politica de coeziune, pe de altă parte;

35. amintește Comisiei Europene că dimensiunea teritorială ar trebui evidențiată mai bine în Strategia Europa 2020 revizuită, în special în contextul coeziunii teritoriale, în cadrul căreia dezvoltarea indicatorilor economici, de mediu și sociali relevanți ar putea îmbunătăți calitatea politicilor locale și regionale; astfel de strategii ar trebui să recurgă la metode bazate pe o abordare multidimensională, în care PIB-ul sau alți indicatori economici sunt completați prin măsuri sociale și de mediu care beneficiază de sprijin politic la toate nivelurile de guvernare;

36. subliniază că, în contextul concentrării tematică a stimulentei puternice în favoarea resurselor financiare din fondurile structurale pe un număr limitat de domenii de politică ce contribuie la realizarea Strategiei Europa 2020, este rezonabil să se presupună că succesul politicii de coeziune va fi măsurat în funcție de progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020;

37. sugerează ferm ca noile obiective principale ale Strategiei Europa 2020 și ale programului care îi succede după 2020 să fie elaborate de jos în sus, astfel încât viitoarele programe naționale de reformă să poată raporta cu privire la contribuția autorităților locale și regionale la realizarea obiectivelor principale la nivel național. Aceasta ar determina guvernele naționale să implice autoritățile locale și regionale în pregătirea programelor naționale de reformă, ceea ce în prezent nu constituie o practică, în majoritatea statelor membre;

38. speră ca politica de coeziune să revină la rolul său inițial, acela de a reduce disparitățile în materie de dezvoltare dintre regiuni și de a constitui principala politică de investiții la nivelul UE, revizuiindu-și, în acest scop, legătura cu viitoarea strategie UE 2020 pentru perioada de după 2020;

39. subliniază, cu toate acestea, că o serie de instrumente ale UE se bazează în continuare pe o măsurătoare economică excesiv de restrictivă. Aceasta vizează și politica de coeziune, în cazul căreia fondurile sunt repartizate între statele membre în funcție de PIB-ul pe locuitor și șomaj, în timp ce clasificarea regiunilor de nivel NUTS 2 în una dintre cele trei categorii care determină alocarea creditelor se bazează numai pe PIB-ul pe locuitor;

40. arată că, prin urmare, deciziile de eligibilitate, în principiu, nu țin cont de aspectele sociale, de mediu și teritoriale din regiunile europene, în timp ce etapa logică ar fi ca instrumentele viitoare să se bazeze pe o metodă uniformă și mai cuprinzătoare, recurgând în mai mare măsură la indicatorii sociali, de mediu și teritoriali, care să evidențieze, printre altele, specificitățile regionale prevăzute de Tratat care trebuie luate în considerare atunci când se examinează eligibilitatea regiunilor;

41. se întreabă care este capacitatea reală a nivelului NUTS 2 de a reflecta comunități și delimitări geografice reale, dat fiind că în multe state membre zonele NUTS înseamnă delimitări geografice pur statistice, bazate pe populație și nu reflectă granițe sau zone geografice funcționale reale. Zonele NUTS sunt folosite în prezent și pentru alocarea fondurilor structurale ale UE, iar prin utilizarea lor pentru a formula și a evalua impactul teritorial al politicilor UE legate de coeziune, transporturi, mediu și altele, efectele se propagă, ceea ce face ca politicile UE să nu mai fie în concordanță cu situația de pe teren. În acest sens, pentru a se asigura o alocare mai echitabilă a fondurilor, este esențial ca deficiențele majore ale PIB, cum ar fi distorsiunile teritoriale cauzate de naveta peste frontierele NUTS, trebuie contrabalansate prin luarea în considerare, la momentul luării deciziilor cu privire la eligibilitate, a situației sociale și de mediu din regiuni;

42. în acest sens, subliniază că, în următoarea perioadă financiară multianuală, alocarea fondurilor structurale, inclusiv a Fondului de coeziune, va trebui să se deschidă către măsurile de completare a indicatorului PIB, în măsura în care acestea sunt acceptabile din punct de vedere politic la toate nivelurile de guvernare;

Etaple următoare pentru a face posibilă o strategie bazată pe PIB, dar și pe alte aspecte

43. recunoaște, în același timp, legitimitatea obiectivelor principale pentru atingerea obiectivelor strategice cuprinzătoare și subliniază că, în vederea monitorizării progresului, trebuie să fie disponibile în timp util date regionale relevante pentru obiective, armonizate și comparabile;

44. în acest context, subliniază că este esențială disponibilitatea indicatorilor și a unor date actualizate în mod frecvent la nivel regional pentru a îmbunătăți responsabilitatea propunerii tehnice și pentru a lua decizii politice adecvate. Din acest motiv, deși sistemul de date al Eurostat privind indicatorii bunăstării s-a dovedit deja eficient și foarte bine structurat, provocarea majoră pentru responsabilii politici de la nivel local și regional, dar și pentru punerea în aplicare pe mai multe niveluri a Strategiei Europa 2020 și a politicii de coeziune ar trebui abordată de urgență de către Comisia Europeană și de Eurostat, în vederea îmbunătățirii sistemului de date și creșterii eficienței acestuia, în condițiile elaborării și utilizării, în paralel, a unor metodologii de evaluare a impactului politicilor;

45. salută, în această privință, progresele înregistrate de Comisie în ceea ce privește foaia de parcurs din 2009, intitulată „Măsurarea progreselor într-o lume în schimbare”, dar regretă faptul că s-a înregistrat doar o ușoară îmbunătățire în producția și difuzarea de date la nivel local și regional;

46. subliniază că, adesea, țările în care disponibilitatea datelor de la nivel regional și, foarte important, de la nivel local este mai redusă sunt cele care, în cadrul fondurilor structurale ale UE, pot să consacre o parte importantă din resursele care le-au fost alocate realizării așa-numitului obiectiv tematic nr. 11 (consolidarea capacității instituționale). Având în vedere că ne aflăm la începutul perioadei de programare, există ocazia unică de a construi o bază paneuropeană de date comparabile la nivel regional și local, care să poată fi utilizate pentru a servi drept bază în procesul de elaborare și evaluare a politicilor UE post-2020;

47. îndeamnă Sistemul Statistic European să îmbunătățească și mai mult calitatea datelor administrative și să accelereze punerea în aplicare a statisticilor georeferențiale pentru a crește valoarea colectărilor de date și pentru a reduce sarcina respondenților;

48. salută faptul că de la publicarea ultimului aviz al CoR pe tema „Dincolo de PIB” a crescut constant cantitatea de date disponibile la nivelul UE, îndeosebi datele referitoare la nivelul local și regional, dar regretă că aceste date au încă lacune semnificative. De aceea, sugerează Comisiei Europene să prezinte cât mai curând posibil o analiză a lacunelor actuale și viitoare în ce privește furnizarea unui set cuprinzător de date economice, sociale, de mediu și demografice în Europa, care să nu se reducă la PIB;

49. regretă în special faptul că, în această privință, regionalizarea actuală a indicatorilor Strategiei Europa 2020 nu este satisfăcătoare, întrucât numai o parte a indicatorilor necesari pentru a urmări obiectivele principale ale Strategiei Europa 2020 la nivel regional (nivelul NUTS 2 și 3) sunt disponibili, și uneori cu o întârziere considerabilă. Același lucru este valabil și pentru indicatorii alternativi, pe care regiunile și orașele i-ar putea considera necesari în ce privește teritoriile lor, ca o condiție prealabilă pentru progresul în direcția obiectivelor și țintelor UE. Actualizarea statisticilor regionale ar face posibilă crearea unui indicator de progres regional sintetic, astfel cum a propus Comitetul Regiunilor;

50. solicită Comisiei Europene și Eurostat să stabilească un calendar pentru implicarea autorităților locale și regionale în procesul de stabilire a unor obiective (realiste) și să furnizeze statisticile regionale necesare pentru elaborarea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea Strategiei Europa 2020 reînnoite, prin stabilirea unor obiective diferențiate din punct de vedere teritorial;
51. subliniază necesitatea de a depăși sfera actualului sistem de statistici și indicatori (pe baza Regulamentului NUTS) pentru măsurarea progreselor la nivel local și regional, în special în ceea ce privește conceptul de „regiuni funcționale” și în zonele transfrontaliere, și sugerează Comisiei Europene să dezvolte în continuare conceptele și indicatorii aferenți, ținând seama totodată de zonele vizate de strategiile macroregionale;
52. reiterează faptul că dimensiunile urbane și rurale ar trebui mai bine promovate într-o serie de politici UE, în special în contextul coeziunii teritoriale, în cadrul căreia elaborarea indicatorilor economici, de mediu și sociali relevanți ar putea îmbunătăți calitatea politicilor locale și regionale.
53. îndeamnă Comisia Europeană să includă în programul statistic european măsurile necesare în vederea eliminării deficitelor de date statistice privind diversitatea și particularitățile teritoriale existente în UE, în special măsuri vizând colectarea de date și dezvoltarea de indicatori cu privire la fenomene ca depărtarea și izolarea regiunilor, cu scopul de a îmbunătăți elaborarea și punerea în aplicare a unor politici europene mai bine adaptate la regiunile afectate de aceste fenomene, în concordanță cu principiul coeziunii teritoriale;
54. consideră că este necesar să se elaboreze un model de sprijinire a procesului decizional, în măsură să stabilească o ierarhie a priorităților în materie de bunăstare la nivel local, pentru evidențierea trăsăturilor specifice ale teritoriilor într-un cadru comun tuturor teritoriilor din UE, și să se folosească această ierarhizare pentru a evalua eficacitatea politicilor, ex-ante și ex-post, inclusiv cu ocazia negocierilor dintre Comisia Europeană și autoritățile locale sau a consultărilor cu părțile interesate de la nivel local.

Bruxelles, 11 februarie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Cooperarea europeană în domeniul tineretului (2010-2018)

(2016/C 120/06)

Raportor: domnul Csaba BORBOLY (RO-PPE), președintele Consiliului județean Harghita**Document de referință:** Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Proiect de raport comun 2015 al Consiliului și al Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului reînnoit pentru cooperare europeană în domeniul tineretului (2010-2018)

COM(2015) 429 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. salută faptul că Comisia a recunoscut importanța consolidării, în domeniul tineretului, a elaborării de politici bazate pe date și fapte concrete, și a coordonării cât mai eficiente a resurselor și eforturilor la nivel european, regional și la nivelul statelor membre, pentru îndeplinirea obiectivelor politicii pentru tineret;
2. vede ca deosebit de important faptul că în cadrul cooperării în domeniul tineretului în perioada 2016-2018, Comisia consideră necesar să se răspundă cât mai repede posibil, prin ajustarea adecvată a politicilor la noile provocări, cum ar fi integrarea tinerilor refugiați sau combaterea propagării extremismului în rândul tinerilor;
3. salută explicit, în acest context, utilitatea cadrului UE pentru cooperarea în domeniul tineretului (2010-2018) în Europa, care va îmbunătăți cooperarea dintre statele membre ale Uniunii Europene și autoritățile lor locale și regionale și va oferi sau va extinde șansele și beneficiile proiectului european de integrare pentru tineri; prin urmare, solicită Comisiei să extindă și să dezvolte acest cadru și pentru perioada de după 2018;
4. subliniază că și în viitor, setul de obiective al politicii pentru tineret trebuie să se axeze pe asigurarea egalității de șanse, promovarea integrării sociale și consolidarea competitivității tinerilor pe piața forței de muncă, cu promovarea cetățeniei active (participării tinerilor), consolidării activităților pentru tineret, nediscriminării și înțelegerii interculturale;
5. își exprimă totuși îngrijorarea cu privire la faptul că Comisia nu menționează rolul autorităților locale și regionale în contextul politicii pentru tineret, în ciuda faptului că, în mod evident, în majoritatea statelor membre în care există obiective politice la nivel național privind tineretul, politica în domeniul tineretului intră în sfera de competență a autorităților locale și regionale, chiar dacă, după caz, în măsură diferită;
6. apreciază activitatea Eurostat de elaborare și coordonare a unor seturi de date referitoare la o serie de factori privind tineretul;
7. invită Comisia să examineze în mod sistematic impactul teritorial al politicilor în domeniul tineretului la nivel subnațional, cel puțin la nivelul NUTS 2. Pentru a consolida rolul regiunilor în punerea în aplicare a Strategiei UE pentru tineret, consideră necesară, în cadrul metodei deschise de coordonare între statele membre ale UE, dezvoltarea unor indicatori măsurabili, a unor planuri de acțiune concrete dedicate tineretului, care să implice toate nivelurile de guvernare, precum și a unor parteneriate solide între organizațiile de tineret și autoritățile publice;

8. după consultarea părților interesate, consideră că Erasmus+ și Garanția pentru tineret sunt, într-adevăr, instrumente esențiale pentru realizarea obiectivelor de politică, însă problemele sunt mult mai complexe, iar acțiunile Uniunii în domeniul tineretului depășesc cele două instrumente de succes amintite, care, deși aparent eficiente, se dovedesc a fi insuficiente, dat fiind că punerea în aplicare a Garanției pentru tineret este încă deficitară. În special în ceea ce-i privește pe tinerii vulnerabili, se subliniază necesitatea de a se dezvolta inițiative de sprijinire a celor proveniți din sistemele de asistență socială și care riscă să se trezească la 18 ani fără niciun tip de îndrumare care să le faciliteze tranziția către vârsta adultă. Atrage, prin urmare, atenția asupra faptului că trebuie să fie accesibile într-o formă corespunzătoare alte informații referitoare la rezultatele obținute în domeniul politicii pentru tineret, în special în ceea ce privește, printre altele, ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor și incluziunea socială. Aceasta ar permite totodată să se stabilească dacă se impune identificarea unor linii de intervenție specifice în cadrul fondurilor europene structurale și de investiții, începând din perioada actuală de programare. Dată fiind complexitatea și amploarea provocărilor din domeniul tineretului, politicile în acest domeniu ar trebui integrate în toate celelalte politici ale UE, printr-o abordare orizontală, întrucât aceste politici au capacitatea nu numai de a căuta soluții pentru problemele aferente tineretului, ci și de a se plasa ca punct de pornire pentru stimularea unei noi creșteri economice. De asemenea, redescoperirea valorii propriilor tradiții și profesii poate reprezenta noi oportunități profesionale. De asemenea, trebuie depuse eforturi majore în continuare pentru a promova schimbul de bune practici în domeniul participării tinerilor și al activităților pentru tineret între statele membre și autoritățile locale și regionale. În plus, situația economică din domeniul educației și formării, discutată în contextul evaluării la jumătatea perioadei a Strategiei Europa 2020 cu ocazia reuniunii din 12 decembrie 2014 ⁽¹⁾ a Consiliului Educație, Tineret, Cultură și Sport, ar trebui să se traducă acum în investiții concrete în domeniul educației ca parte a campaniilor UE pe termen lung destinate tineretului și agendelor de creștere economică;

9. salută inițiativa Comisiei de a îmbunătăți furnizarea de informații pentru tinerii aflați în căutarea unui loc de muncă prin sistemul EURES, destinat schimbului de informații despre locuri de muncă disponibile, precum și inițiativa „Primul tău loc de muncă EURES” pentru a-i ajuta pe tineri să-și găsească un loc de muncă într-un alt stat membru, prin care au fost luate măsuri concrete pentru a respecta Recomandarea Consiliului privind un cadru de calitate pentru stagii, care viza extinderea portalului EURES pentru a cuprinde și stagii. Invită statele membre să utilizeze mai mult posibilitățile oferite de aceste instrumente;

10. ia notă cu îngrijorare de diminuarea activității politice directe (în special participarea la vot) în rândul tinerilor și de reducerea acesteia în comparație cu generațiile mai în vârstă; constată însă cu bucurie interesul unui număr mare de tineri de a se implica ca membri activi ai comunităților lor locale, prin afiliere la organizații, instrumente online (mijloace de comunicare sociale), fie prin muncă voluntară; în acest sens, Comitetul salută faptul că Comisia și statele membre doresc să folosească în cadrul Strategiei UE pentru tineret noi forme de participare la procese democratice și de acces la procesul politic de luare a deciziilor; de asemenea, tinerii trebuie să fie mai bine informați cu privire la dreptul lor de a propune și de a susține o inițiativă cetățenească europeană;

11. recomandă Comisiei să analizeze, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre cu privire la conținutul programelor și organizarea sistemelor de învățământ, bunele practici din statele membre și din regiuni în ceea ce privește formarea în domeniul culturii politice și reducerea limitei de vârstă pentru dreptul de vot, ținând seama de impactul direct sau indirect al acestor două măsuri asupra disponibilității tinerilor de a-și asuma un rol politic și de a participa, și să împărtășească rezultatele analizei statelor membre și regiunilor; și să împărtășească rezultatele analizei statelor membre și regiunilor;

12. consideră deosebit de important rolul organizațiilor de tineret, inclusiv al celor sportive, care funcționează într-un cadru formal, dar și în contextul unor cursuri extrașcolare nonformale și informale în domeniul cetățeniei active, și care contribuie în mare măsură la dezvoltarea competențelor participative ale tinerilor și la îmbunătățirea calității proceselor de luare a deciziilor. Prin urmare, consideră că acordarea de sprijin pentru aceste organizații este importantă;

13. subliniază, de asemenea, nevoia de a identifica și a aduce la lumină acele manifestări nestructurate care aduc laolaltă din ce în ce mai mulți tineri, inclusiv prin intermediul unei folosiri responsabile a mijloacelor de comunicare sociale. Respectivul manifestări îi vizează adesea pe tinerii care nu reușesc să fructifice șansele care li se oferă și care nu dispun de mijloacele necesare pentru a interacționa cu instituțiile;

14. recunoaște importanța unor activități socioeducative de calitate și necesitatea de a spori capacitatea de răspuns a acestora la schimbările sociale, comportamentale și tehnologice. În acest context, trebuie sprijinite în continuare recunoașterea și vizibilitatea învățării nonformale și informale în activitatea pentru tineret;

⁽¹⁾ Comunicatul de presă al celei de a 3358-a reuniuni a Consiliului Educație, Tineret, Cultură și Sport <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadAsset.aspx?id=40802190967>

15. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că activitățile socioeducative, care țin la rândul lor, de obicei, în mai multe state membre, de competența autorităților locale, au suferit de pe urma reducerilor bugetare în întreaga Europă, deși numărul tot mai mare de tineri amenințați de sărăcie și excludere, precum și numărul mare de tineri cu obiceiuri nocive pentru sănătate și rata de morbiditate crescută datorată acestui fapt ar necesita o intensificare a acestor activități. Este, de asemenea, nevoie în special să se promoveze stiluri de viață pozitive, care să ducă la reducerea utilizării de stupefiante, a abuzului de băuturi alcoolice, a consumului de tutun, a obezității, inclusiv prin promovarea activității fizice. Totodată este important să se propună politici active, astfel încât tinerilor, individual sau în cadrul asociațiilor, să le fie oferite oportunități de dezvoltare personală și profesională pentru a ajunge la capacitatea de a „inventă alte forme de relații sociale” (Cartea albă din 2001 privind tineretul european);

16. ca răspuns la actuala criză legată de migrație și în contextul Agendei europene privind migrația, solicită resurse financiare direct accesibile pentru autoritățile locale și regionale, pentru a le permite să își îndeplinească obligațiile privind migrația și integrarea, atunci când sunt vizate;

17. consideră că migrația tinerilor din regiuni europene cu un nivel mai slab de bunăstare sau care au fost lovite mai grav de criza economică subminează coeziunea socială și teritorială și duce la provocări demografice grave. Pentru a încuraja creșterea și crearea de locuri de muncă în aceste regiuni, care reprezintă cheia pentru a preveni plecarea oamenilor și, în consecință, exodul creierelor, Comitetul subliniază necesitatea de a se sprijini, printre altele, parteneriatele interregionale și acțiunile directe la nivel local și regional, prin intermediul unor măsuri specifice finanțate prin fondurile ESI;

18. consideră că schimbul de bune practici în cadrul cooperării transectoriale în vederea sprijinirii tinerilor este un instrument important, care le permite statelor membre și autorităților locale și regionale, precum și reprezentanților tinerilor să învețe unii de la alții. Pe lângă aceasta, inițiative precum Platforma tineretului euro-mediteraneean și Forumul european al tineretului susțin dialogul, de exemplu cu privire la promovarea învățării de-a lungul vieții și a mobilității europene, a educației și politicilor privind ocuparea forței de muncă și a egalității de șanse între femei și bărbați;

19. sugerează să se elaboreze un pachet de bază, pe care fiecare stat membru ar trebui să-l garanteze tinerilor, în măsura posibilităților. Acest pachet ar putea să urmărească accesul la internet în bandă largă, opțiunea de învățare, în cadrul sistemului de învățământ public, a unei a doua limbi străine cel puțin la nivelul B2, orientarea profesională și îndrumarea continuă, posibilitatea unui angajament adecvat în domeniul voluntariatului, promovarea pregătirii în vederea obținerii unui prim loc de muncă, formele de finanțare flexibile și accesibile necesare pentru a efectua studii care să ofere posibilități de carieră; În același timp, invită Comisia Europeană să întreprindă acțiuni care să garanteze că toți tinerii din UE care sunt interesați de formarea profesională au acces la aceasta, precum și că aceștia vor beneficia de o „garanție minimă privind calificarea și competențele”, care să fie recunoscută și validată în întreaga UE, oferindu-le posibilitatea de a accesa și a finaliza un nivel minim de școlarizare, dobândind un nivel relevant de competențe corespunzătoare, susținute de o validare specifică, în vederea recunoașterii valorii adăugate a activităților desfășurate de tineri în cadre nonformale;

20. constată că în regiunile din Europa ar trebui efectuate anchete pentru a avea o imagine de ansamblu privind situația tinerilor în materie de locuințe, întrucât, în acest domeniu sunt necesare schimbul de bune practici și elaborarea unor planuri de acțiune la nivel local, având în vedere că în multe regiuni se observă un surplus de locuințe, iar în alte regiuni calitatea locuințelor nu asigură condiții adecvate pentru tineri, în timp ce în altele, prețurile foarte ridicate duc la excluderea tinerilor; pe baza datelor relevante trebuie elaborate acele planuri de acțiune care să sporească accesul tinerilor la condiții adecvate în materie de locuințe; Se propune în special să se rezerve tinerilor o cotă din locuințele publice, să se stimuleze formele de vecinătate solidară și cele de coabitare între persoanele în vârstă care se pot îngriji singure și tineri („co-housing”), precum și să se sprijine cumpărarea locuințelor de către tineri pe bază de credite cu dobândă redusă;

21. subliniază nevoia de a identifica provocările în domeniul politicii pentru tineret, cum ar fi corelarea competențelor profesionale cu nevoile angajatorilor, ale mediului de producție și cele de la nivel teritorial, inclusiv în contextul reducerii ratei ridicate de șomaj în rândul tinerilor, egalitatea de șanse pentru tinerii care trăiesc în localități mici din zonele rurale, periferice, ultraperiferice sau insulare care se confruntă cu provocări demografice, promovarea inițiativelor în domeniul formării profesionale adaptate la particularitățile regionale și la competențele specifice, precum și schimbul de bune practici în domeniu, acordându-se, printre altele, o mai mare valoare meseriilor practice; subliniază că corelarea competențelor profesionale cu nevoile angajatorilor reprezintă un factor important pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor și dezvoltarea în continuare a perspectivelor de carieră a acestora. Consideră că trebuie implementate proceduri care să asigure validarea și certificarea competențelor dobândite de tineri în cursul traseelor de educație nonformală și de voluntariat, astfel încât aceste competențe să poată fi valorificate în cadrul inserției profesionale. Solicită să se acorde în continuare atenție acestor subiecte și să se apeleze la responsabilitatea socială a întreprinderilor, pentru a le sensibiliza față de un tineret care nu numai că reprezintă forța de muncă de azi și de mâine, ci este și clientul potențial al serviciilor și produselor oferite de ele;

22. în opinia sa, este necesar ca în cadrul politicii pentru tineret să se acorde în continuare atenție specială unor chestiuni – atât la nivelul statelor membre, cât și la nivelul autorităților locale și regionale –, precum promovarea valorilor de bază ale Europei creștine, discriminarea tinerilor pe motive de sex, gen, origine rasială sau etnică, religie sau convingeri, handicap sau orientare sexuală, și formularea măsurilor ce trebuie luate în acest sens, inclusiv în ce privește problemele specifice cu care se confruntă tinerii ce aparțin unor minorități naționale și etnice;
23. invită autoritățile locale și regionale în cauză să depună toate eforturile, respectând legislația statelor membre și principiile europene, pentru a menține instituțiile de învățământ cu predare în limba minorităților naționale sau lingvistice și pentru a institui altele noi; de asemenea, invită statele membre ca în spiritul principiului multilingvistului și al nediscriminării, să asigure soluții în domeniul educației pentru situația specială a tinerilor care aparțin minorităților naționale și lingvistice, pentru ca aceștia să-și poată însuși în mod eficient limba de stat;
24. consideră drept prioritară lansarea unui plan de acțiune urgent împotriva creșterii incidenței violenței pe criterii de gen în rândul tinerilor, care să sublinieze importanța unui învățământ mixt eficace în toate țările UE;
25. constată că tinerii nu au decât acces limitat la posibilități de finanțare în vederea înființării unei întreprinderi proprii, pentru rezolvarea problemelor legate de locuințe, pentru continuarea studiilor și, de aceea, consideră că este important ca autoritățile locale și regionale să caute soluțiile locale care contribuie la sporirea competitivității regiunii, pe de o parte, și, pe de altă parte, cresc egalitatea de șanse în rândul tinerilor;
26. subliniază prin urmare necesitatea promovării de către factorii de la nivel local, eventual și în parteneriat cu sectorul privat, a unor forme și spații de întâlnire a tinerilor care să vină în întâmpinarea nevoilor grupului-țintă, convertind interesele tinerilor în oportunități pentru viitoarea lor inserție profesională, pentru experimentarea competențelor antreprenoriale și dezvoltarea participării active;
27. invită Comisia și statele membre să verifice dacă tinerii sunt informați în mod corespunzător cu privire la dreptul muncii, legislația în materie de protecție a muncii și de voluntariat și dacă beneficiază de protecție atunci când desfășoară o activitate profesională sau voluntară sau dacă efectuează un stagiu în țara lor de reședință sau într-un alt stat membru decât cel al reședinței obișnuite; în acest scop, propune să se facă apel la rețele deja consolidate, precum Europe Direct, Eurodesk sau EURES și la autoritățile locale, în calitatea lor de principali promotori ai politicilor pentru tineret la nivel local;
28. subliniază că protecția tinerilor voluntari sau activi pe piața forței de muncă trebuie tratată cu foarte mare prudență și invită regiunile să analizeze care sunt posibilitățile de cooperare în domeniul învățării reciproce și schimbului de bune practici. Subliniază, de asemenea, necesitatea consolidării valorii sociale și civice a voluntariatului, așa cum se întâmplă în cazul „serviciului civil” pentru tineri;
29. consideră oportun să se analizeze, pe de o parte, în ce fel pot înlesni participarea și integrarea socială de succes a tinerilor, noile valori sociale și comunitare, cum ar fi sensibilizarea față de problemele de mediu în ce privește producția durabilă și eficientă din punct de vedere energetic, implicarea în viața comunității, sprijinirea persoanelor defavorizate și revalorizarea activităților meșteșugărești, și pe de altă parte, în ce fel se poate promova și sprijini rolul fundamental al familiei ca sprijin primar pentru dezvoltarea socială și economică a persoanei. Recomandă menționarea familiei între noile obiective de dezvoltare durabilă (ale ONU) și introducerea unei referințe în acest sens. Măsurile de sprijin vizează atât familiile de origine, cât și noile familii și cele în curs de alcătuire. Măsurile privesc protecția familiei, sprijinul pentru întemeierea unei familii și creșterea copiilor, mai ales în regiunile care se confruntă cu provocări de natură demografică;
30. regiunile preponderent rurale trebuie să acorde o atenție specială populației tinere, adevărată valoare strategică în aceste teritorii, și să faciliteze menținerea atașamentului lor față de mediul rural, să consolideze capacitatea acestora de a continua să locuiască în aceste așezări, care sunt uneori foarte mici, să asigure, pe cât posibil, continuitatea activității agricole în zonă, utilizând – în urma unei pregătiri corespunzătoare – tehnici tradiționale de exploatare care să respecte mediul și principiile economiei durabile, fără a aduce atingere viabilității financiare și profitabilității economice a acestor practici;

31. consideră că măsurile adoptate în mod izolat de unele state membre în ceea ce privește politica pentru tineret nu sunt întotdeauna suficiente, iar coordonarea acestora este adesea aleatorie; în acest context, sprijină propunerea potrivit căreia angajamentul mai puternic și mai multe măsuri la nivel european în domeniul tineretului îmbunătățesc coordonarea contribuie la armonizare și valorifică oportunitățile de sinergie, ținând seama mai ales de faptul că generația tânără este mai deschisă către mobilitate și migrație, și subliniind că în cadrul politicii reinnoite trebui precizat în mod clar rolul important al autorităților locale și regionale;

32. consideră că este necesară consolidarea rolului tinerilor în procesele democratice, pentru ca vocea lor să se facă auzită. Pentru a îndeplini acest obiectiv, se impune promovarea dialogului între tineri prin implicarea societății civile, în special a asociațiilor de tineret, a autorităților locale, atât individual cât și în cadrul unor asociații, a grupurilor informale, a centrelor de informare Europe Direct, care pot contribui la transmiterea de informații între tineri și instituții, și a ONG-urilor, care au reprezentat dintotdeauna categoria de populație cea mai deschisă la schimbări și la inovare socială, în măsură să încurajeze reinnoirea întregii societăți. Tocmai din acest motiv, subliniază importanța extinderii dialogului structurat și își exprimă sprijinul pentru noile inițiative prevăzute de Comisie în acest domeniu, în ce privește sporirea posibilităților de participare a tinerilor în general și a organizațiilor care îi reprezintă. În fine, subliniază că, pentru a atinge obiectivele menționate, ar putea fi utilă stabilirea de linii de acțiune structurate, astfel cum s-a prevăzut în cazul Garanției pentru tineret, prin intermediul inițiativei „Locuri de muncă pentru tineri”;

33. subliniază importanța extinderii dialogului structurat și își exprimă sprijinul pentru noile inițiative prevăzute de Comisie în acest domeniu în ce privește sporirea posibilităților de participare a tinerilor în general și a organizațiilor care îi reprezintă; atrage atenția asupra faptului că pentru organizarea dialogului structurat, îndeosebi tinerii cer criterii de calitate care trebuie avute în vedere cât mai exact în desfășurarea dialogului. Printre acestea se numără dialogul între parteneri de egal la egal și alocarea de timp suficient. Tinerii trebuie implicați în formarea opiniei publice la diferite niveluri politice în cât mai multe domenii politice; în special, în cadrul Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, perspectiva regională a participării tinerilor ar putea fi consolidată prin dialogul structurat;

34. consideră că este important să se promoveze incluziunea tinerilor cu handicap și asigurarea unui acces cu adevărat echitabil al acestora la oportunitățile oferite de statele membre și de regiuni;

35. subliniază necesitatea de a acorda prioritate, în cadrul politicilor UE și ale statelor membre, incluziunii tinerilor aflați în situație de risc, cum ar fi cei din categoria NEET (tineri care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educativ sau de formare), și a tinerilor proveniți din familii de migranți, care pot ajunge cel mai ușor într-o asemenea situație;

36. consideră că, având în vedere extrem de grava amenințare teroristă cu care se confruntă Europa și radicalizarea politică și religioasă care își croiește făgaș în rândul tinerilor, este prioritar, în acord cu Agenda de securitate a UE și pentru a preveni violența, radicalizarea și extremismul, să se consolideze participarea și încrederea în instituții, să se garanteze dreptul tinerilor la un trai în comunități pluraliste, bazate pe valori democratice europene, pe statul de drept și drepturile fundamentale;

37. recomandă autorităților locale și regionale europene să elaboreze, ținând seama de politica pentru tineret a UE și a statelor membre, strategii locale și regionale care să vizeze în mod clar problemele și șansele specifice ale tinerilor. Ar trebui să se asigure, la elaborarea unor astfel de planuri, consolidarea posibilităților de învățare reciprocă, asigurându-se, în același timp, participarea într-o măsură cât mai mare a grupului-țintă, respectiv a tinerilor, la elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea lor și încurajându-se învățarea reciprocă. Subliniază, de asemenea, că este important ca toate strategiile și politicile să integreze în mod transversal măsuri de combatere a fenomenelor de discriminare pe bază de sex, gen, origine rasială sau etnică, religie sau convingeri, handicap sau orientare sexuală;

38. invită Comisia Europeană să promoveze și să sprijine politicile de dezvoltare a antreprenoriatului în rândul tinerilor în domeniile culturale și creative, în vederea generării de locuri de muncă și pentru a oferi un răspuns eficace tuturor tinerilor care doresc să-și transforme pasiunile în profesii din sectorul cultural.

Bruxelles, 11 februarie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

A 116-A SESIUNE PLENARĂ, 10 ȘI 11 FEBRUARIE 2016

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Integrarea șomerilor de lungă durată pe piața forței de muncă

(2016/C 120/07)

Raportor:	domnul Enrico ROSSI (IT-PSE), președintele Regiunii Toscana
Document de referință:	Propunere de recomandare a Consiliului privind integrarea șomerilor de lungă durată pe piața forței de muncă
	[COM(2015) 462 final]

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Propunere de recomandare

Considerentul 4

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Printre cei mai vulnerabili în fața șomajului de lungă durată sunt persoanele cu un nivel scăzut de competențe sau calificări, resortisanții țărilor terțe, persoanele cu handicap și minoritățile defavorizate, cum ar fi romii. Activitatea profesională anterioară joacă, de asemenea, un rol important, întrucât în unele țări, aspectele sectoriale și ciclice sunt esențiale pentru a explica persistența șomajului de lungă durată.	Printre cei mai vulnerabili în fața șomajului de lungă durată sunt persoanele cu un nivel scăzut de competențe sau calificări, femeile (în special cele slab calificate) și părinții singuri, persoanele care se apropie de vârsta pensionării, resortisanții țărilor terțe, persoanele cu handicap și cu boli cronice și minoritățile defavorizate, cum ar fi romii. O chestiune importantă o reprezintă și numărul mare de tineri afectați, având în vedere implicațiile sub aspectul riscurilor de marginalizare socială, de abandon școlar și de pierdere a capacității de producție a societății, indusă de absența lor de pe piața forței de muncă. Activitatea profesională anterioară joacă, de asemenea, un rol important, întrucât în unele țări, aspectele sectoriale, teritoriale și ciclice sunt esențiale pentru a explica persistența șomajului de lungă durată.

Amendamentul 2

Propunere de recomandare

Considerentul 7

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>Investițiile în capitalul uman trebuie să fie îmbunătățite și eficientizate cu scopul de a oferi unui număr mai mare de persoane competențe relevante și de calitate, de a aborda deficitul de competențe, de a pune bazele unei tranziții ușoare de la etapa de învățare la găsirea unui loc de muncă și de a menține capacitatea de inserție profesională. Îmbunătățirea rezultatelor și a relevanței sistemelor de educație și formare va contribui la limitarea fluxului de noi șomeri. În acest sens, trebuie continuată modernizarea sistemelor de educație și de formare, în conformitate cu semestrul european, cu cadrul strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale („ET 2020”)⁽¹⁵⁾, cu Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului privind competențele fundamentale pentru învățarea continuă⁽¹⁶⁾ și cu Recomandarea Comisiei privind incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața forței de muncă⁽¹⁷⁾.</p> <p>⁽¹⁵⁾ Concluziile Consiliului din 12 mai 2009 privind un cadru strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale („ET 2020”).</p> <p>⁽¹⁶⁾ Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind competențele fundamentale pentru învățarea continuă.</p> <p>⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737.</p>	<p>Investițiile în capitalul uman trebuie să fie îmbunătățite și eficientizate cu scopul de a oferi unui număr mai mare de persoane competențe relevante și de calitate, de a aborda deficitul de competențe, de a pune bazele unei tranziții ușoare de la etapa de învățare la găsirea unui loc de muncă și de a menține capacitatea de inserție profesională. Îmbunătățirea rezultatelor și a relevanței sistemelor de educație și formare profesională și a serviciilor de ocupare a forței de muncă va contribui la limitarea fluxului de noi șomeri, după cum combaterea abandonului școlar, care se numără printre obiectivele Strategiei Europa 2020, va slui la preîntâmpinarea șomajului de lungă durată (fiind una dintre cauzele principale ale acestuia). În acest sens, trebuie continuată modernizarea sistemelor de educație și de formare, în conformitate cu semestrul european, cu cadrul strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale („ET 2020”)⁽¹⁵⁾, cu Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului privind competențele fundamentale pentru învățarea continuă⁽¹⁶⁾ și cu Recomandarea Comisiei privind incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața forței de muncă⁽¹⁷⁾.</p> <p>⁽¹⁵⁾ Concluziile Consiliului din 12 mai 2009 privind un cadru strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale („ET 2020”).</p> <p>⁽¹⁶⁾ Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind competențele fundamentale pentru învățarea continuă.</p> <p>⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737.</p>

Amendamentul 3

Propunere de recomandare

Considerentul 8

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>Pentru a dezvolta o strategie coordonată de ocupare a forței de muncă, în orientările destinate politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre⁽¹⁸⁾ se solicită reducerea semnificativă a șomajului de lungă durată și a șomajului structural prin intermediul unor strategii cuprinzătoare și care să se consolideze reciproc, care să includă un sprijin activ și individualizat pentru reîncadrarea în muncă.</p> <p>⁽¹⁸⁾ COM(2015) 098.</p>	<p>Pentru a dezvolta o strategie coordonată de ocupare a forței de muncă, în orientările destinate politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre⁽¹⁸⁾ se solicită reducerea semnificativă a șomajului de lungă durată și a șomajului structural prin intermediul unor strategii cuprinzătoare și care să se consolideze reciproc, care să includă un sprijin activ, favorabil incluziunii și individualizat pentru reîncadrarea în muncă.</p> <p>⁽¹⁸⁾ COM(2015) 098.</p>

Expunere din motive

Se consideră că se impune promovarea incluziunii sociale.

Amendamentul 4

Propunere de recomandare

Considerentul 9

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>Orientările invită statele membre să promoveze capacitatea de inserție profesională prin investiții în capitalul uman, prin sisteme de educație și formare profesională corespunzătoare, care să fie eficace și eficiente pentru a ameliora nivelul de competență al forței de muncă. În continuare se solicită în mod expres statelor membre să încurajeze sistemele de învățare la locul de muncă, precum sistemele de învățare duală, și să îmbunătățească formarea profesională. În termeni mai generali, în orientări se solicită statelor membre să ia în considerare principiile flexicurității și să consolideze măsurile active de ocupare, prin ameliorarea eficacității, direcționării, impactului, acoperirii și interacțiunii acestora cu ajutorul pentru venit și cu furnizarea de servicii sociale.</p>	<p>Orientările invită statele membre să promoveze capacitatea de inserție profesională prin investiții în capitalul uman, prin sisteme de educație și formare profesională corespunzătoare, care să fie eficace și eficiente pentru a ameliora nivelul de competență al forței de muncă. În continuare se solicită în mod expres statelor membre să încurajeze sistemele de învățare la locul de muncă, precum sistemele de învățare duală, și să îmbunătățească formarea profesională. În termeni mai generali, în orientări se solicită statelor membre să ia în considerare principiile flexicurității și caracterul incluziv și să consolideze măsurile active de ocupare, prin ameliorarea eficacității, direcționării, impactului, acoperirii și interacțiunii acestora cu ajutorul pentru venit și cu furnizarea de servicii sociale.</p>

Amendamentul 5

Propunere de recomandare

Considerentul 10

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>Măsurile propuse în prezenta recomandare ar trebui să fie pe deplin compatibile cu recomandările specifice fiecărei țări emise în contextul semestrului european și punerea lor în aplicare ar trebui să se desfășoare în deplină conformitate cu normele Pactului de stabilitate și de creștere.</p>	<p>Măsurile propuse în prezenta recomandare ar trebui să fie pe deplin compatibile cu recomandările specifice fiecărei țări emise în contextul semestrului european și punerea lor în aplicare ar trebui să se desfășoare în deplină conformitate cu normele Pactului de stabilitate și de creștere. Cu toate acestea, în contextul Pactului, pentru ca dezechilibrele dintr-o anumită țară să nu scape de sub control și ca să se poată trece în mod eficient la stabilizarea zonei euro, ar putea fi identificate măsuri excepționale, convenite de comun acord și limitate în timp, în vederea sprijinirii eforturilor de adaptare ale țărilor în care serviciile de ocupare a forței de muncă sunt mai îndepărtate de standardele stabilite de cele mai bune practici.</p>

Expunere din motive

Având în vedere decalajele actuale dintre serviciile de ocupare a forței de muncă din statele membre, trebuie să se acționeze în vederea îmbunătățirii standardelor de intervenție în toate țările. Din acest motiv, recomandarea privind adaptarea structurii serviciilor de ocupare a forței de muncă trebuie însoțită de identificarea mecanismelor necesare de sprijinire a acesteia, dat fiind că structura respectivă este de obicei mai fragilă în țările în care rata șomajului de lungă durată este mai mare.

Amendamentul 6

Propunere de recomandare

Considerentul 15

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>Ar trebui depuse eforturi intensificate de integrare pe piața forței de muncă a persoanelor cele mai afectate de șomajul de lungă durată. Acest lucru trebuie să fie corelat cu un grad sporit de înregistrare la serviciile de ocupare a forței de muncă și la alte agenții competente pentru a remedia acoperirea insuficientă a măsurilor de sprijin.</p>	<p>Ar trebui depuse eforturi intensificate de integrare pe piața forței de muncă a persoanelor cele mai afectate de șomajul de lungă durată. Acest lucru trebuie să fie corelat cu un grad sporit de înregistrare la serviciile de ocupare a forței de muncă și la alte agenții competente pentru a remedia acoperirea insuficientă a măsurilor de sprijin. În vederea înregistrării unui număr cât mai mare de șomeri la serviciile de ocupare a forței de muncă, este nevoie de o strategie de comunicare și de consiliere specifică, a cărei eficacitate ar putea spori prin implicarea organizațiilor societății civile. Cu toate acestea, înregistrarea singură nu este suficientă, dacă serviciile de ocupare a forței de muncă nu își dovedesc ulterior capacitatea de a propune un parcurs personalizat, în măsură să ducă la inserție profesională, iar șomerii nu se vor simți nici ei îndemnați să se înregistreze, dacă serviciile nu se vor dovedi eficiente. În acest context, este necesar ca serviciile de ocupare a forței de muncă să devină mai proactive în raport cu întreprinderile.</p>

Expunere de motive

Înregistrarea la serviciile de ocupare a forței de muncă cere fără îndoială o strategie eficientă de comunicare, dar foarte multe depind de eficiența demonstrată a serviciilor respective sub aspectul reinserției profesionale. Din acest motiv, capacitatea efectivă a statelor membre de consolidare a structurilor existente este esențială inclusiv pentru a-i încuraja pe șomeri să se înregistreze.

Amendamentul 7

Propunere de recomandare

Considerentul 17

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>Abordările individualizate în sprijinul șomerilor de lungă durată trebuie să contracareze obstacolele care duc la un șomaj persistent, prin actualizarea și completarea evaluărilor inițiale realizate în momentul înregistrării. Astfel, persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă vor fi orientate către serviciile de sprijin, cum ar fi consilierea financiară în materie de datorii, reabilitarea, asistența socială, serviciile de îngrijire, integrarea migrantilor, sprijin în ceea ce privește locuința și transportul, care oferă soluții pentru a depăși obstacolele în calea găsirii unui loc de muncă și să capaciteze șomerii să atingă obiective clare care să conducă la angajare.</p>	<p>Abordările individualizate în sprijinul șomerilor de lungă durată trebuie să contracareze obstacolele care duc la un șomaj persistent, prin actualizarea și completarea evaluărilor inițiale realizate în momentul înregistrării. Astfel, persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă vor fi orientate către serviciile de sprijin, cum ar fi consilierea financiară în materie de datorii, reabilitarea, asistența socială, serviciile de îngrijire, integrarea migrantilor, sprijin în ceea ce privește locuința și transportul, care oferă soluții pentru a depăși obstacolele în calea găsirii unui loc de muncă și să capaciteze șomerii să atingă obiective clare care să conducă la angajare. Ar trebui luată în considerare posibilitatea de a prevedea obligația înregistrării la serviciile de ocupare a forței de muncă, în cazul șomerilor de lungă durată care primesc ajutor social.</p>

Amendamentul 8

Propunere de recomandare

Considerentul 20

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>În sensul prezentei recomandări, prin acord de integrare în muncă se înțelege un acord scris între persoana care caută un loc de muncă și un punct unic de contact, cu obiectivul de a facilita reîncadrarea în muncă. Redactate astfel încât să reflecte situația persoanei aflate în căutarea unui loc de muncă, aceste acorduri cuprind un pachet de măsuri individualizate disponibile la nivel național (care țin cont de piața forței de muncă, educație, formare, servicii sociale), menite să susțină și să capaciteze persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă să (își) depășească obstacole specifice în calea ocupării forței de muncă. Acestea definesc obiective, termene, responsabilități reciproce și clauze de revizuire și indică măsurile active de sprijinire, cele privind venitul și serviciile de sprijin social disponibile. Acordurile de integrare în muncă condiționează primirea unor indemnizații de participarea la măsuri active de ocupare și la activități de căutare a unui loc de muncă, în conformitate cu legislația națională existentă.</p>	<p>În sensul prezentei recomandări, prin acord de integrare în muncă se înțelege un acord scris între persoana care caută un loc de muncă și un punct unic de contact, cu obiectivul de a facilita reîncadrarea în muncă. Redactate astfel încât să reflecte situația persoanei aflate în căutarea unui loc de muncă, aceste acorduri cuprind un pachet de măsuri individualizate disponibile la nivel național (care țin cont de piața forței de muncă, educație, formare, servicii sociale), menite să susțină și să capaciteze persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă să (își) depășească obstacole specifice în calea ocupării forței de muncă. Acestea definesc obiective, termene, responsabilități reciproce și clauze de revizuire și indică măsurile active de sprijinire, cele privind venitul și serviciile de sprijin social disponibile. Acordurile de integrare în muncă, orientate către o integrare socială efectivă, condiționează primirea unor indemnizații de participarea la măsuri active de ocupare și la activități de căutare a unui loc de muncă, în conformitate cu legislația națională existentă.</p>

Amendamentul 9

Propunere de recomandare

Primul paragraf

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>Să sprijine înregistrarea persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă și instituirea unor măsuri de integrare mai strâns legate de piața forței de muncă. Să efectueze o evaluare individuală a șomerilor de lungă durată înregistrați. Să le ofere posibilitatea de a încheia un acord specific de integrare în muncă cel târziu la 18 luni de la intrarea în șomaj. În acest sens:</p>	<p>Să sprijine înregistrarea persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă și instituirea unor măsuri de integrare mai strâns legate de piața forței de muncă. Să efectueze o evaluare individuală a șomerilor de lungă durată înregistrați. Să le ofere posibilitatea de a încheia un acord specific de integrare în muncă cel târziu la 18 luni de la intrarea în șomaj; să prevadă, pentru combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, locuri de muncă subvenționate, ca măsură de reinsertie profesională. În cazul în care insertia nu este încununată de succes, trebuie prevăzute măsuri generale de sprijinire a veniturilor. În acest sens:</p> <p>Să consolideze serviciile existente de ocupare a forței de muncă.</p>

Amendamentul 10

Propunere de recomandare

Primul paragraf – se introduce un nou paragraf după primul

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
	<p><i>Să instituie servicii de ocupare a forței de muncă capabile, în termeni de logistică și de calificare a personalului, să contribuie la realizarea obiectivelor recomandării. Standardele de definire a respectivelor servicii vor trebui să se bazeze într-o anumită măsură pe rezultatele activității rețelei UE a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă. Va trebui așadar să se precizeze ce resurse sunt necesare pentru adaptarea structurilor existente și să se stabilească cum și unde vor trebui găsite acestea, făcând referire la posibilitățile de cofinanțare deja existente, cum sunt Regulamentul (UE) nr. 1301/2013 privind FEDR și Regulamentul (UE) nr. 1304/2013 privind FSE, fără a exclude posibilitatea conceperii unor soluții finanțate la nivel european, prin alocarea unor fonduri europene exclusiv în acest scop și ținând seama de faptul că reducerea șomajului de lungă durată reprezintă un obiectiv strategic fundamental pentru întreaga Uniune. De asemenea, acordarea de sprijin economic ar putea fi condiționată de efectuarea unor reforme suplimentare în ceea ce privește organizarea sistemului serviciilor de ocupare a forței de muncă în țările în care Comisia și Consiliul ar considera că sunt necesare, în cadrul semestrului european.</i></p>

Expunere de motive

Având în vedere decalajele actuale dintre serviciile de ocupare a forței de muncă din statele membre, trebuie să se acționeze în vederea îmbunătățirii standardelor de intervenție în toate țările. Din acest motiv, recomandarea privind adaptarea structurii serviciilor de ocupare a forței de muncă trebuie însoțită de identificarea mecanismelor necesare de sprijinire a acesteia, dat fiind că structura respectivă este de obicei mai fragilă în țările în care rata șomajului de lungă durată este mai mare. Regulamentele FEDER și FSE prevăd posibilitatea cofinanțării investițiilor în instituții de pe piața muncii și/sau în modernizarea acestora.

Amendamentul 11

Propunere de recomandare

Al treilea paragraf

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>Evaluare și abordare individuale</p> <p>Serviciile de ocupare a forței de muncă, împreună cu alți parteneri care sprijină integrarea pe piața forței de muncă, să ofere persoanelor în cauză orientare personalizată.</p> <p>(2) Să se asigure faptul că toți șomerii de lungă durată fac obiectul unor evaluări individuale aprofundate și că acestora li se oferă consiliere cel târziu la 18 luni de la intrarea în șomaj. Evaluarea ar trebui să includă perspectivele lor de inserție profesională, obstacolele în calea găsirii unui loc de muncă și eforturile anterioare de căutare a unui loc de muncă.</p>	<p>Evaluare și abordare individuale</p> <p>Serviciile de ocupare a forței de muncă, împreună cu alți parteneri care sprijină integrarea pe piața forței de muncă și cu implicarea furnizorilor privați de servicii de ocupare a forței de muncă și a agențiilor autorizate din domeniul muncii, să ofere persoanelor în cauză orientare personalizată.</p> <p>(2) Să se asigure faptul că toți șomerii de lungă durată fac obiectul unor evaluări individuale aprofundate și că acestora li se oferă consiliere cel târziu la 18 luni de la intrarea în șomaj. Evaluarea ar trebui să includă perspectivele lor de inserție profesională, obstacolele în calea găsirii unui loc de muncă și eforturile anterioare de căutare a unui loc de muncă.</p>

Expunere de motive

Agențiile private de servicii de ocupare a forței de muncă și agențiile autorizate din domeniul muncii au și ele un rol de jucat.

Amendamentul 12

Propunere de recomandare

Al șaselea paragraf

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
Șomerilor de lungă durată înregistrați care nu pot beneficia de Garanția pentru tineret li se va oferi posibilitatea de a încheia un acord de integrare în muncă cel târziu la 18 luni de la intrarea în șomaj. Acest acord ar trebui să cuprindă cel puțin o ofertă individuală de servicii în vederea găsirii unui loc de muncă și identificarea unui punct de contact unic.	Șomerilor de lungă durată înregistrați care nu pot beneficia de Garanția pentru tineret li se va oferi posibilitatea de a încheia un acord de integrare în muncă în cursul primelor 18 luni de la intrarea în șomaj. Acest acord ar trebui să cuprindă cel puțin o ofertă individuală de servicii în vederea găsirii unui loc de muncă și identificarea unui punct de contact unic. Acordul de integrare în muncă trebuie elaborat printr-o interacțiune proactivă cu persoana aflată în șomaj, astfel încât aceasta să și-l asume și să devină părtaș la el.

Expunere de motive

Ar trebui ca măsurile privitoare la șomeri să fie luate cât mai devreme, adică în primele 12 luni (la sfârșitul cărora șomajul devine de lungă durată); ar mai trebui avută în vedere și o implicare mai activă a acestora în definirea profilului și capacităților proprii, inclusiv pentru a-i responsabiliza într-o mai mare măsură sub aspectul acceptării eventualelor propuneri de formare sau de angajare.

Amendamentul 13

Propunere de recomandare

Punctul 7

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
Să stabilească parteneriate între angajatori , partenerii sociali, serviciile de ocupare a forței de muncă, autoritățile publice și serviciile sociale, pentru a garanta că ofertele sunt adaptate nevoilor reale ale întreprinderilor și angajaților.	Să stabilească parteneriate între partenerii sociali, serviciile de ocupare a forței de muncă, autoritățile publice și serviciile sociale, pentru a garanta că ofertele sunt adaptate nevoilor reale ale întreprinderilor și angajaților.

Amendamentul 14

Propunere de recomandare

Punctul 8

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
Să creeze servicii pentru angajatori, cum ar fi examinarea ofertelor de locuri de muncă, sprijin în ceea ce privește plasarea forței de muncă, mentorat și formare la locul de muncă și sprijin după angajare pentru a facilita reintegrarea profesională a șomerilor de lungă durată.	Să creeze servicii pentru angajatori, cum ar fi examinarea ofertelor de locuri de muncă, sprijin în ceea ce privește plasarea forței de muncă, mentorat și formare la locul de muncă și sprijin după angajare pentru a facilita reintegrarea profesională a șomerilor de lungă durată, recurgând, ori de câte ori este necesar, la politicile active în vigoare în materie de ocupare a forței de muncă, destinate acestui public-țintă.

Expunere de motive

Pentru a se menționa importanța politicilor active de ocupare a forței de muncă.

Amendamentul 15

Propunere de recomandare

Punctul 9 – se adaugă un paragraf nou:

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p><i>Să sporească gradul de integrare în utilizarea fondurilor structurale, făcând legătura de exemplu între intervențiile de natură formativă (finanțate prin FSE) și cele care vin în sprijinul creșterii și inovării (finanțate din alte fonduri structurale) și prevăzând în special posibilitatea acordării unor stimulente pentru întreprinderile care angajează șomeri de lungă durată, pentru formarea cărora ar putea fi folosite resursele FSE. Statele membre și regiunile sunt invitate să analizeze posibilitatea sprijinirii autorităților care promovează proiecte de integrare a fondurilor structurale, dacă se poate inclusiv prin intermediul „rezervei de performanță”.</i></p>

Expunere de motive

Întrucât inserția profesională a șomerilor de lungă durată este ceva mai dificilă, trebuie fructificată la maximum utilizarea fondurilor structurale pentru a susține cererea, prin recompensarea întreprinderilor care, urmărind să facă angajări, se orientează către șomerii de lungă durată, a căror formare ar putea fi sprijinită din resursele FSE.

Amendamentul 16

Propunere de recomandare

Punctul 10 – se adaugă un nou paragraf după „RECOMANDĂ COMISIEI”

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p><i>Să elaboreze o analiză ex ante a politicilor active de ocupare a forței de muncă orientate în mod specific către grupul șomerilor de lungă durată, cu scopul de a propune instituirea unor măsuri specifice în statele membre. De asemenea, să îmbunătățească analiza privind politicile active, însoțindu-le de programe de muncă în folos public și de sprijinire a veniturilor, pentru a corela evoluția carierei cu dobândirea de competențe utile pe piața muncii. Aceste inițiative de politici active corelate cu lucrări de utilitate publică ar trebui să fie gestionate de serviciile publice de ocupare a forței de muncă.</i></p>

Expunere din motive

Se recomandă o analiză *ex ante* a politicilor active de ocupare a forței de muncă. Consolidarea măsurilor de politică activă trebuie corelată atât cu contractul/acordul de reinsertie, cât și cu eventualul program de utilitate publică, în vederea dobândirii unor competențe profesionale utile pe piața muncii după finalizarea programului de utilitate publică.

Amendamentul 17

Propunere de recomandare

Punctul 10 – se adaugă un nou paragraf după „RECOMANDĂ COMISIEI”

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p><i>Să precizeze, pe baza propunerilor rețelei serviciilor publice de ocupare a forței de muncă (instituită prin Decizia nr. 573/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014), care sunt standardele calitative și cantitative pe care serviciile respective din fiecare țară trebuie să le respecte, prevăzând inclusiv alocarea de fonduri europene pentru consolidarea serviciilor de ocupare a forței de muncă.</i></p>

Expunere de motive

Statele membre vor trebui să își organizeze adecvat serviciile de ocupare a forței de muncă, pentru a combate șomajul structural prin utilizarea cât mai eficientă a resurselor FSE. Problema șomajului suplimentar generat de ciclu va putea fi rezolvată cu ajutorul resurselor comune, la care toate țările, indiferent de nivelul lor de șomaj structural, pot avea acces. Acest lucru ar permite o stabilizare a ciclului, de care fiecare țară ar putea să beneficieze pe termen mediu și lung.

Amendamentul 18

Propunere de recomandare

Punctul 10 – se adaugă un nou paragraf după „RECOMANDĂ COMISIEI”

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p><i>Să facă distincție între șomajul structural (în cazul căruia fiecare țară trebuie să utilizeze resurse proprii sau pe cele alocate de FSE obiectivului tematic „Consolidarea capacității administrative”) și cel determinat de o recesiune intensă și de durată care, generând o creștere considerabilă a nivelului șomajului, supune serviciile de ocupare a forței de muncă unor presiuni suplimentare.</i></p> <p><i>Să încurajeze statele membre să cuantifice, pe baza unor standarde predefinite, cerințele de consolidare temporară a structurilor existente, pentru a face față șocurilor conjuncturale.</i></p> <p><i>Să evalueze posibilitatea de a finanța costurile suplimentare cu prilejul revizuirii la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual. Să dea urmare soluțiilor identificate, prin adoptarea și aplicarea de reforme ce vizează eficientizarea serviciilor publice și private de ocupare a forței de muncă din statele membre, în situațiile și în domeniile identificate în recomandările specifice fiecărei țări, formulate în contextul semestrului european.</i></p>

Amendamentul 19

Propunere de recomandare

Punctul 10 – se adaugă un nou paragraf după „RECOMANDĂ COMISIEI”

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p>Să încurajeze combinarea măsurilor de sprijinire a șomerilor de lungă durată cu măsurile generale de combatere a sărăciei, astfel încât, atunci când obiectivul reintegrării pe piața forței de muncă nu este atins, iar ajutorul de șomaj scade, șomerul să primească totuși un venit minim (bineînțeles, în condițiile unei stări de sărăcie dovedite), dacă acceptă să efectueze activități în folos public, temporar și în scop formativ, în vederea reinsertiei profesionale și a asigurării integrării sociale.</p>

Expunere de motive

Dacă nu se reușește reintegrarea pe piața forței de muncă a șomerului de lungă durată, trebuie găsite soluții adecvate pentru ca, la momentul încetării ajutorului de șomaj, acesta să nu se găsească într-o situație de excluziune sau de sărăcie, care costă societatea și pune la încercare coeziunea socioeconomică.

Amendamentul 20

Propunere de recomandare

Punctul 15

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Să evalueze măsurile luate ca urmare a prezentei recomandări, în cooperare cu statele membre și după consultarea părților interesate, și să prezinte un raport Consiliului privind lecțiile învățate, până la ... [3 ani de la adoptarea recomandării].</p>	<p>Să evalueze măsurile luate ca urmare a prezentei recomandări, în cooperare cu statele membre și după consultarea părților interesate, în special:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pentru a sprijini eforturile statelor membre de modernizare a sistemelor de protecție socială, cu scopul de a pune la punct un sistem european de asigurare împotriva șomajului de lungă durată, pe baza unor indicatori economico-financiari comuni; — pentru a identifica, în cursul exercițiului de evaluare a cadrului financiar multianual 2014-2020, prioritățile în materie de alocare a resurselor financiare ale UE, atât în vederea continuării acțiunilor legate de Garanția pentru tineret, cât și a adoptării unor măsuri mai adecvate de combatere a șomajului de lungă durată, prin intermediul unor inițiative excepționale precum crearea unui fond ad-hoc (un fond destinat adulților, după modelul Garanției pentru tineret), pentru a contracara șomajul de lungă durată; <p>și să prezinte un raport Consiliului privind lecțiile învățate, până la ... [3 ani de la adoptarea recomandării].</p>

Expunere de motive

Șomajul de lungă durată este doar un aspect al problemei generale reprezentate de sărăcie, cu consecințe economice și sociale deosebit de grave. Prin urmare, se impune ca acțiunile preconizate în recomandare să aibă și o dimensiune axată pe combaterea sărăciei, motiv pentru care toate țările ce nu au luat măsuri în acest sens până acum sunt invitate să o facă.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Observații preliminare

1. deși recunoaște că propunerea de recomandare trebuie să respecte principiile subsidiarității și proporționalității, apreciază faptul că textul abordează problema șomajului de lungă durată, din cauza consecințelor sale pe plan economic și social. Conform raportului celor cinci președinți (intitulat „Finalizarea Uniunii economice și monetare a Europei”), acest fenomen „constituie una dintre principalele cauze ale inegalității și ale excluziunii sociale. Prin urmare, este crucial să existe piețe ale muncii eficiente care să promoveze un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă și să fie în măsură să absoarbă șocurile fără a produce șomaj excesiv [...]”.

2. remarcă importanța pe care propunerea o acordă reintegrării șomerilor pe piața muncii, conferind serviciilor de ocupare a forței de muncă sarcina de a acorda asistență persoanelor respective și implicând toți actorii economici și sociali și din sectorul public în facilitarea reinserției profesionale;

3. subliniază atenția acordată instrumentelor de guvernare a sistemului, prin punerea accentului pe punctul unic de contact;

4. subliniază necesitatea rezolvării problemei șomajului de lungă durată, pentru a asigura buna funcționare a economiilor locale; afirmă că șomajul de lungă durată nu trebuie să se perenizeze și reamintește importanța evaluării din timp a nevoilor în materie de competențe și a corelării lor cu cerințele pieței forței de muncă. În zonele caracterizate de necorelarea competențelor cu nevoile pieței sau de lipsuri semnificative din această perspectivă, trebuie intensificate programele de formare ce vizează dobândirea abilităților necesare. Un accent special ar trebui pus pe competențele lingvistice ale migranților șomeri și ale solicitanților de azil;

5. observă că propunerea are implicații semnificative și în domeniul combaterii sărăciei, care rămâne unul dintre cele mai greu de atins obiective ale Strategiei Europa 2020, din cauza crizei economice.

Observații generale

observă însă că propunerea pare să ignore anumite aspecte, motiv pentru care:

6. atrage atenția asupra necesității de a consolida serviciile publice de ocupare a forței de muncă și de a spori eficiența și eficacitatea acestora; într-adevăr, recomandarea se rezumă la a propune o mai mare coordonare a acțiunilor de sprijin care rămân, însă, în sarcina fiecărei țări în parte, și nu acordă suficientă atenție diferențelor existente sub aspectul amplitudinii problemei și al resurselor alocate structurilor care se ocupă de aceasta, după cum s-a putut observa deja în cazul punerii în aplicare a Garanției pentru tineret. Așadar, în multe țări este nevoie de consolidarea semnificativă a serviciilor de ocupare a forței de muncă. Un exemplu de decalaj este raportul dintre operatorii de astfel de servicii și populația activă, care este în Germania de 1 la 400, în Franța de 1 la 600 și în Italia de 1 la 3 000;

7. recomandă așadar instituirea unei colaborări mai strânse cu agențiile private de servicii de ocupare a forței de muncă și implicarea celor care oferă contracte de muncă temporară, atunci când serviciile publice de ocupare a forței de muncă nu pot oferi suficientă consiliere și asistență șomerilor de lungă durată;

8. recomandă o cooperare mai strânsă între statele membre și regiuni, în vederea reducerii cât mai mult posibil a nivelului șomajului în UE, rezervând acestui tip de programe un spațiu mai amplu în mass-media. De exemplu, rețeaua EURES poate fi promovată prin intermediul unei campanii publicitare la televizor, pe internet sau prin alte mijloace de informare în masă, pentru ca persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă în străinătate să aibă la dispoziție informații actualizate privind posibilitățile de angajare. Astfel, recomandă stabilirea unei colaborări între state în domeniul serviciilor de ocupare a forței de muncă și al altor servicii sociale, în vederea unui schimb de informații și de date mai eficace și mai rapid;

9. subliniază necesitatea identificării resurselor necesare pentru adaptarea la cele mai bune practici. Acest lucru se poate face prin utilizarea rezultatelor lucrărilor rețelei europene a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă (instituită prin Decizia nr. 573/2014/UE), evaluarea resurselor financiare necesare pentru alinierea tuturor țărilor la standardele stabilite și propunerea de metode prin care fiecare țară va trebui să remedieze deficiențele;

10. subliniază că trebuie să se facă distincție între componenta structurală a șomajului și cea dinamică, determinată de evoluția specifică a ciclului. Serviciile de ocupare a forței de muncă (structurate pentru a face față primei componente) vor trebui să devină capabile să se adapteze rapid la cerințele suplimentare impuse de ciclurile economice extrem de negative. Costurile de adaptare a structurilor existente la aceste cerințe vor trebui suportate de statele membre inclusiv grație utilizării FEDR și FSE (în cadrul obiectivului tematic „Consolidarea capacității administrative”). Impactul măsurilor poate fi evaluat, iar eventualele ajustări necesare ale dispozițiilor UE pot fi analizate cu prilejul evaluării la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual;

11. subliniază importanța investițiilor în capitalul uman. În același timp, subliniază că, deoarece este vorba de investiții pe termen lung, întreprinderile îi privilegiază adesea pe tineri și pe absolvenți, ceea ce este în dezavantajul potențialei forțe de muncă în vârstă sau de vârstă medie. Combaterea șomajului presupune instrumente de încurajare și stimulare a șomerilor în vârstă și de vârstă medie în sensul formării și recalificării, astfel încât sectorul public și cel privat să fie interesate să angajeze aceste categorii de persoane. Pentru a preveni șomajul de lungă durată, este la fel de important să se promoveze învățarea pe tot parcursul vieții, în vederea recalificării forței de muncă existente și a formării lucrătorilor necalificați;

12. subliniază că ideea modernizării serviciilor de ocupare a forței de muncă ar putea să își dovedească eficiența în privința șomajului de lungă durată, dar și în cazul șomerilor de scurtă durată și al șomajului în rândul tinerilor;

13. constată că modernizarea propusă a serviciilor este un proces îndelungat și anevoios, mai ales în statele membre în care sistemul actual este rigid și birocratic. Buna funcționare a punctelor de contact individuale de la ghișeele unice depinde în mare măsură de flexibilitatea instituțiilor vizate și de difuzarea corespunzătoare și rapidă a informațiilor. Aceste puncte de contact pot asigura pregătirea ofertelor de intervenție personalizate, dar trebuie avut în vedere faptul că, în funcție de numărul persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă, acest lucru poate reprezenta o sarcină administrativă semnificativă. În același timp, aceste puncte de contact trebuie să aibă la dispoziție un personal calificat adecvat, care să poată nu numai să transmită ofertele existente, ci și să evalueze personalitatea și competențele esențiale ale persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă. Prin urmare, Comitetul solicită statelor membre să aibă în vedere acești factori la punerea în aplicare a mecanismelor;

14. atrage atenția asupra necesității unor intervenții care să pună mai mult accent pe dimensiunea cererii, deoarece, atunci când aceasta stagnează, este dificil pentru un șomer să găsească din nou loc de muncă, chiar dacă este beneficiarul unui proiect individualizat de formare. În acest context, chiar dacă apreciază sugestiile din recomandare menite să strângă relațiile cu angajatorii, consideră că, pentru a spori cererea de forță de muncă, ar trebui impulsionată mai mult integrarea fondurilor structurale. Astfel, Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), care se adresează întreprinderilor capabile să propună proiecte inovatoare ce vizează creșterea competitivității sistemului, oferă adesea posibilitatea angajării de persoane bine pregătite. În aceste cazuri, legătura cu activitățile de formare finanțate prin FSE ar putea contribui la reinserția profesională a șomerilor. Utilizarea integrată a fondurilor ar putea fi încurajată de statele membre, nu în ultimul rând prin simplificarea accesului pentru IMM-uri și prin folosirea „rezervei de performanță”;

15. observă că, întrucât în cazul unui eșec al parcursului de reinserție și al încetării ajutorului de șomaj, șomerul de lungă durată riscă să fie marginalizat, este esențial ca fiecare țară să prevadă acțiuni de combatere a sărăciei, în conformitate cu orientările definite deja de Comisia Europeană în Recomandarea Comisiei din 3 octombrie 2008 privind incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii (2008/867/CE) și reafirmate prin Comunicarea Comisiei intitulată „Către investiții sociale pentru promovarea creșterii și coeziunii” [COM(2013) 83 final]. CoR speră că statele membre vor pune efectiv în practică recomandările Comisiei Europene;

16. atrage atenția și asupra necesității de a condiționa accesul la măsuri de combatere a sărăciei de acordul privind efectuarea de activități în folos public, pe durată limitată și în cadrul unui parcurs formativ ce vizează reinserția profesională;

17. accentuează că formarea în scopul reinsertiei profesionale trebuie organizată în strânsă colaborare cu instituțiile vizate, astfel încât statele membre să poată obține cele mai bune rezultate posibile la toate nivelurile și cu scopul de a reduce izolarea profesională și socială și nivelul de sărăcie. Atrage atenția asupra faptului că aceste măsuri au efecte pozitive asupra cetățenilor europeni care aleg să lucreze într-un alt stat membru din motive economice și de subzistență, încurajându-i să se întoarcă în țara lor de origine. Migrația din motive economice ar trebui să scadă, întrucât se ameliorează posibilitățile de a găsi un loc de muncă pe piața locală a forței de muncă și se îmbunătățesc mijloacele de subzistență;

18. subliniază rolul central al regiunilor și al autorităților locale, care sunt în mod normal coordonatorii parcursului de îmbunătățire a serviciilor de ocupare a forței de muncă, aceasta și din cauză că, în multe state membre, programarea și gestionarea fondurilor structurale este de competența lor. În plus, autoritățile pot juca un rol important în organizarea și realizarea formării profesionale și a adulților, în măsura în care în numeroase regiuni și mai ales în sate nu există centre de educație a adulților. Rolul autorităților locale și regionale este cu atât mai important cu cât acestea dispun de informații privind piața locală a forței de muncă și au relații cu întreprinderile locale, care pot facilita învățământul profesional practic. De asemenea, persoanele care doresc să participe la o formare pentru adulți sau la o formare profesională trebuie să facă naveta timp de mai multe luni. Acest lucru produce cheltuieli suplimentare, ceea ce, pentru un șomer care beneficiază doar de o alocație redusă sau nu beneficiază de nicio indemnizație, reprezintă o povară;

19. solicită așadar ca propunerea de recomandare a Comisiei să țină seama în mai mare măsură de dimensiunea regională a problemei și invită Consiliul să ia în considerare rolul esențial pe care autoritățile locale și regionale îl pot juca în creșterea eficienței serviciilor de ocupare a forței de muncă.

Bruxelles, 10 februarie 2016.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor*

Markku MARKKULA

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Cadrul Uniunii Europene pentru colectarea datelor din domeniul pescuitului

(2016/C 120/08)

<p>Raportor: domnul Olgierd GEBLEWICZ (PL-PPE), mareșalul voievodatului Pomerania Occidentală</p> <p>Document de referință: Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui cadru al Uniunii pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului (reformare)</p> <p align="center">COM(2015) 294 final</p>

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Considerentul 10

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
(10) Definiția pentru „utilizatori finali” ar trebui să fie aliniată la definiția pentru „utilizatorii finali ai datelor științifice” care apare în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, precum și să acopere toate organismele științifice interesate de aspectele de mediu ale gestionării pescuitului.	(10) Definiția pentru „utilizatori finali” ar trebui să fie aliniată la definiția pentru „utilizatorii finali ai datelor științifice” care apare în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și la recomandările CSTEP , precum și să acopere toate organismele științifice interesate de aspectele de mediu ale gestionării pescuitului.

Expunere de motive

Definiția „utilizatorului final” este prea largă, în special atunci când utilizatorii finali pot defini necesitățile în materie de date. Prin urmare, utilizatorii finali ai datelor ar trebui să fie împărțiți în utilizatori finali care pot defini necesarul de date și cei care beneficiază doar de acces la date.

În cadrul procesului de revizuire a programului multianual de colectare a datelor [ref. Raportul CSTEP cu privire la revizuirea programului – (CSTEP-13-06), partea 1, pagina 6] și în raportul său privind revizuirea CCD [(CSTEP-14-07), partea 4, pp. 43-45 și p. 106], CSTEP sugerează următoarele trei tipuri de utilizatori finali:

- tipul 1: principalii utilizatori finali pentru care a fost conceput CCD, inclusiv Comisia, alte organisme precum ICES și CSTEP, desemnate de către Comisie să ofere în mod periodic consultanță în sprijinul procesului decizional al PCP, precum și alte organizații de gestionare a pescuitului, cum ar fi ORGP și CGCM care se folosesc de datele CCD pentru punerea în aplicare a politicilor de gestionare a pescuitului;
- tipul 2: alte organisme, cum ar fi consiliile consultative sau subcontractanții de la care Comisia poate solicita consiliere sau analize bazate pe date CCD;
- tipul 3: toate celelalte organisme, cum ar fi ONG-uri, organizații de pescari și universități, interesate de utilizarea datelor CCD în scop propriu.

Toate cele trei tipuri de utilizatori finali pot avea acces la date, însă doar cei de tipul 1 și 2 pot contribui la procedurile referitoare la necesarul de date.

Amendamentul 2

Considerentul 14

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
(14) Nevoile în materie de date pentru politicile privind pescuitul care nu sunt reglementate în mod direct de Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, cum ar fi cele legate de Regulamentul (CE) nr. 1100/2007 și de Regulamentul (CE) nr. 2347/2002, ar trebui, de asemenea, să facă obiectul prezentului regulament.	(14) Nevoile în materie de date pentru politicile privind pescuitul care nu sunt reglementate în mod direct de Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, cum ar fi cele legate de Regulamentul (CE) nr. 1100/2007, Regulamentul (CE) nr. 812/2004 și de Regulamentul (CE) nr. 2347/2002, ar trebui, de asemenea, să facă obiectul prezentului regulament.

Expunere de motive

Pentru a fi în concordanță cu Regulamentul (CE) nr. 508/2014, articolul 77c.

Amendamentul 3

Articolul 4

Stabilirea programelor multianuale ale Uniunii

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
Articolul 4	Articolul 4
Stabilirea programelor multianuale ale Uniunii	Stabilirea programelor multianuale ale Uniunii
(1) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 23, actele delegate de stabilire a programelor multianuale ale Uniunii pentru colectarea și gestionarea datelor biologice, tehnice, de mediu, sociale și economice referitoare la sectorul pescuitului.	(1) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 23, actele delegate de stabilire a programelor multianuale ale Uniunii pentru colectarea și gestionarea datelor biologice, tehnice, de mediu, sociale și economice referitoare la sectorul pescuitului.
(2) Programele multianuale ale Uniunii se stabilesc după consultarea grupurilor regionale de coordonare menționate la articolul 8, a Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) și a oricărui alt organism științific consultativ relevant.	(2) Programele multianuale ale Uniunii se stabilesc după consultarea grupurilor regionale de coordonare menționate la articolul 8, a Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) și a oricărui alt organism științific consultativ relevant.
(3) La stabilirea programului multianual al Uniunii, Comisia trebuie să țină cont de:	(3) La stabilirea programului multianual al Uniunii, Comisia trebuie să țină cont de:
(a) nevoile de informare pentru gestionarea politicii comune în domeniul pescuitului;	(a) nevoia de informații care să fie disponibile , pentru gestionarea politicii comune în domeniul pescuitului;
(b) nevoia de date și relevanța acestora pentru deciziile privind gestionarea pescuitului și protejarea ecosistemului, inclusiv a speciilor și a habitatelor vulnerabile;	(b) nevoia de date și relevanța acestora pentru deciziile privind gestionarea pescuitului și protejarea ecosistemului, inclusiv a speciilor și a habitatelor vulnerabile;

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
(c) nevoia de a sprijini elaborarea evaluărilor de impact aferente măsurilor de politică;	(c) nevoia de a sprijini elaborarea evaluărilor de impact aferente măsurilor de politică;
(d) costuri și beneficii;	(d) costuri și beneficii;
(e) seriile de timp existente;	(e) seriile de timp existente;
(f) nevoia de a evita suprapunerea colectării de date;	(f) nevoia de a evita suprapunerea colectării de date;
(g) specificitățile existente la nivel regional;	(g) specificitățile existente la nivel regional;
(h) obligațiile internaționale ale Uniunii și ale statelor sale membre.	(h) obligațiile internaționale ale Uniunii și ale statelor sale membre.

Expunere de motive

Pentru a limita cheltuielile suplimentare legate de colectarea datelor și pentru că totalitatea datelor organizate pe categorii și pe tipuri face deja obiectul unei prelucrări, colectarea nu va putea genera noi obligații în lipsa unei consultări cu toți actorii.

Amendamentul 4

Articolul 6

Programe de activitate naționale

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
(1) Fără a aduce atingere actualelor obligații de colectare a datelor în temeiul dreptului Uniunii, statele membre colectează date în cadrul unui program operațional, astfel cum se menționează la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 508/2014, precum și al unui program de activitate elaborat în conformitate cu programul multianual al Uniunii și în temeiul articolului 21 din Regulamentul (UE) nr. 508/2014.	(1) Fără a aduce atingere actualelor obligații de colectare a datelor în temeiul dreptului Uniunii, statele membre colectează date în cadrul unui program operațional, astfel cum se menționează la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 508/2014, precum și al unui program de activitate elaborat în conformitate cu programul multianual al Uniunii și în temeiul articolului 21 din Regulamentul (UE) nr. 508/2014.
(2) Programele de activitate ale statelor membre conțin o descriere detaliată a următoarelor aspecte:	(2) Programele de activitate ale statelor membre conțin o descriere detaliată a următoarelor aspecte:
(a) frecvența cu care vor fi colectate datele;	(a) frecvența cu care vor fi colectate datele;
(b) sursa, procedurile și metodele de colectare și procesare a datelor în seturi de date care vor fi furnizate utilizatorilor finali;	(b) sursa, procedurile și metodele de colectare și procesare a datelor în seturi de date care vor fi furnizate utilizatorilor finali;
(c) cadrul de asigurare și de control al calității, pentru a garanta calitatea adecvată a datelor în conformitate cu articolul 13;	(c) cadrul de asigurare și de control al calității, pentru a garanta calitatea adecvată a datelor în conformitate cu articolul 13;
(d) modalitatea și momentul colectării datelor;	(d) modalitatea și momentul colectării datelor, asa cum sunt definite de principalii utilizatori finali;

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
(e) acordurile de cooperare internațională și regională, inclusiv acordurile bilaterale și multilaterale încheiate în vederea atingerii obiectivelor prezentului regulament; și	(e) acordurile de cooperare internațională și regională, inclusiv acordurile bilaterale și multilaterale încheiate în vederea atingerii obiectivelor prezentului regulament; și
(f) modul în care au fost luate în considerare obligațiile internaționale ale Uniunii și ale statelor sale membre.	(f) modul în care au fost luate în considerare obligațiile internaționale ale Uniunii și ale statelor sale membre.
(3) În vederea pregătirii programului său de activitate, fiecare stat membru își coordonează eforturile cu celelalte state membre, în special dacă este vorba despre aceeași regiune marină, pentru a asigura o acoperire suficientă și eficientă și pentru a evita suprapunerea activităților de colectare a datelor.	(3) În vederea pregătirii programului său de activitate, fiecare stat membru își coordonează eforturile și cooperează cu celelalte state membre, în special dacă este vorba despre aceeași regiune marină, pentru a asigura o acoperire suficientă și eficientă și pentru a evita suprapunerea activităților de colectare a datelor.
(4) Fiecare stat membru se asigură că programul său de activitate respectă recomandările comune aplicabile făcute de grupurile de coordonare regională, în cazul în care aceste recomandări comune au fost aprobate de Comisie sub forma unui program de activitate regional în conformitate cu articolul 8.	(4) Fiecare stat membru se asigură că programul său de activitate respectă recomandările comune aplicabile făcute de grupurile de coordonare regională, în cazul în care aceste recomandări comune au fost aprobate de Comisie sub forma unui program de activitate regional în conformitate cu articolul 8.

Expunere de motive

Acest regulament propune ca principalii utilizatori finali de date să se implice în definirea nevoilor de date și să fie în măsură să efectueze solicitări de date atunci când este necesar. Prin urmare, principalii utilizatori finali ar trebui să poată defini necesitățile în materie de date și să efectueze solicitări de date în orice moment. În momentul în care statele membre trebuie să-și elaboreze planurile de lucru, necesitățile în materie de date și termenele pentru solicitările de date, precum și termenele finale pentru finalizarea datelor în vederea utilizării lor de către principalii utilizatori finali pot să nu fie încă cunoscute.

Este important ca statele membre din aceeași regiune nu numai să coordoneze, ci și să **coopereze** activ, în conformitate cu clauza nr. 46 din regulamentul de bază („statele membre ar trebui să coopereze între ele și cu Comisia pentru a-și coordona activitățile de colectare a datelor”). Acest lucru ar trebui să fie, de asemenea, în conformitate cu titlul și conținutul articolului 8 din proiectul de regulament în cauză.

Amendamentul 5

Articolul 7

Correspondenți naționali

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
(1) Fiecare stat membru desemnează un corespondent național și informează Comisia în acest sens. Corespondentul național este punctul de contact pentru schimbul de informații dintre Comisie și statul membru în ceea ce privește pregătirea și punerea în aplicare a programelor de activitate.	(1) Fiecare stat membru desemnează un corespondent național și informează Comisia în acest sens. Corespondentul național este punctul de contact pentru schimbul de informații dintre Comisie și statul membru în ceea ce privește pregătirea și punerea în aplicare a programelor de activitate și este inclus în orice comunicare relevantă pentru DC-MAP, inclusiv cele privind transmiterea datelor, raportarea și reuniunile relevante.
(2) În plus, corespondentul național îndeplinește următoarele sarcini:	(2) În plus, corespondentul național îndeplinește următoarele sarcini:

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>(a) coordonează pregătirea raportului anual menționat la articolul 10;</p> <p>(b) asigură transmiterea informațiilor în statul membru; și</p> <p>(c) asigură participarea experților relevanți la reuniunile organizate de Comisie, precum și participarea în cadrul grupurilor de coordonare regională relevante menționate la articolul 8.</p> <p>(3) În cazul în care mai multe organisme dintr-un stat membru participă la punerea în aplicare a programului de activitate, corespondentul național este responsabil cu coordonarea activității respective.</p>	<p>(a) coordonează pregătirea raportului anual menționat la articolul 10;</p> <p>(b) asigură transmiterea informațiilor în statul membru; și</p> <p>(c) asigură participarea experților relevanți la reuniunile organizate de Comisie, precum și participarea în cadrul grupurilor de coordonare regională relevante menționate la articolul 8;</p> <p>(d) asigură, în funcție de necesități, consultările cu autoritățile teritoriale din zonele de litoral care dispun de competențe juridice sau economice în materie de pescuit și cu autoritățile locale și regionale din zonele în care pescuitul joacă un rol important și le transmite acestora informații.</p> <p>(3) În cazul în care mai multe organisme dintr-un stat membru participă la punerea în aplicare a programului de activitate, corespondentul național este responsabil cu coordonarea activității respective.</p>

Expunere de motive

Dat fiind că autoritățile locale și regionale dispun de o bună cunoaștere a activităților de pescuit și pot avea competențe juridice sau economice în materie de pescuit, ele au nevoie de informații cu privire la modul în care funcționează acest sector. Ele joacă, de asemenea, un rol foarte important în punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 508/2014, care este instrumentul de implementare a PCP.

Amendamentul 6

Articolul 8

Coordonare și cooperare

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>(1) În conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, statele membre își coordonează activitățile cu celelalte state membre și depun toate eforturile pentru a-și coordona acțiunile cu țările terțe care dețin suveranitatea sau jurisdicția în apele din aceeași regiune marină. În acest sens, statele membre relevante instituie un grup de coordonare regională în fiecare regiune marină.</p> <p>(2) Grupurile de coordonare regională sunt alcătuite din experți din statele membre, din Comisie și din utilizatorii finali relevanți ai datelor.</p>	<p>(1) În conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, statele membre își coordonează activitățile cu celelalte state membre și depun toate eforturile pentru a-și coordona acțiunile cu țările terțe care dețin suveranitatea sau jurisdicția în apele din aceeași regiune marină, în sensul prevederilor Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES) sau ale FAO. În acest sens, statele membre relevante instituie un grup de coordonare regională în fiecare regiune marină.</p> <p>(2) Grupurile de coordonare regională sunt alcătuite din experți din statele membre, din Comisie și din utilizatorii finali relevanți ai datelor, precum și din reprezentanți ai autorităților locale și regionale din zonele de litoral care dispun de competențe juridice sau economice în materie de pescuit și din reprezentanți ai autorităților locale și regionale din zonele în care pescuitul joacă un rol important.</p>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>(3) Grupurile de coordonare regională elaborează și convin asupra normelor de procedură pentru activitățile lor.</p>	<p>(3) Grupurile de coordonare regională elaborează și convin asupra normelor de procedură pentru activitățile lor.</p>
<p>(4) Grupurile de coordonare regională se coordonează între ele și cu Comisia în cazul în care există aspecte care afectează mai multe regiuni.</p>	<p>(4) Grupurile de coordonare regională se coordonează între ele și cu Comisia în cazul în care există aspecte care afectează mai multe regiuni, în sensul prevederilor Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES) sau ale FAO, inclusiv apele europene situate din punct de vedere geografic în zonele CEEAF (Comitetul pentru pescuit în zona central-estică a Atlanticului).</p>
<p>(5) Grupurile de coordonare regională pot pregăti recomandări comune sub forma unui proiect de program de activitate regional referitor la procedurile, metodele, asigurarea și controlul calității pentru colectarea și procesarea de date, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) literele (a) și (b) și alineatul (4), precum și strategiile de eșantionare coordonate la nivel regional. În acest scop, grupurile de coordonare regională țin cont, acolo unde este relevant, de avizul CSTEP. Recomandările respective sunt înaintate Comisiei, care verifică dacă proiectele de recomandări comune sunt compatibile cu dispozițiile prezentului regulament și cu programul multi-annual al Uniunii și, în caz afirmativ, aprobă programul de activitate regional prin intermediul actelor de punere în aplicare.</p>	<p>(5) Grupurile de coordonare regională pot pregăti recomandări comune sub forma unui proiect de program de activitate regional referitor la procedurile, metodele, asigurarea și controlul calității pentru colectarea și procesarea de date, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) literele (a) și (b) și alineatul (4), precum și strategiile de eșantionare coordonate la nivel regional. În acest scop, grupurile de coordonare regională țin cont, acolo unde este relevant, de avizul CSTEP. Recomandările respective sunt înaintate Comisiei, care verifică dacă proiectele de recomandări comune sunt compatibile cu dispozițiile prezentului regulament și cu programul multi-annual al Uniunii și, în caz afirmativ, aprobă programul de activitate regional prin intermediul actelor de punere în aplicare.</p>
<p>(6) În cazul în care programele de activitate sunt aprobate de Comisie, acestea înlocuiesc părțile relevante ale programelor de activitate elaborate de fiecare stat membru. Statele membre își actualizează programele de activitate în mod corespunzător.</p>	<p>(6) În cazul în care programele de activitate sunt aprobate de Comisie, acestea înlocuiesc părțile relevante ale programelor de activitate elaborate de fiecare stat membru. Statele membre își actualizează programele de activitate în mod corespunzător.</p>
<p>(7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care prevăd norme privind procedurile, formatul și calendarele de prezentare și aprobare a programelor de activitate regionale, astfel cum se menționează la alineatul (5).</p>	<p>(7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care prevăd norme privind procedurile, formatul și calendarele de prezentare și aprobare a programelor de activitate regionale, astfel cum se menționează la alineatul (5).</p>
<p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24 alineatul (2).</p>	<p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24 alineatul (2).</p>

Expunere de motive

Dat fiind că autoritățile locale și regionale dispun de o bună cunoaștere a activităților de pescuit și sunt implicate, în virtutea competențelor lor juridice sau economice, în gestionarea acestui sector, ele au nevoie de informații cu privire la modul în care funcționează acesta. Ele joacă, de asemenea, un rol foarte important în punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 508/2014, care este instrumentul de implementare a PCP. Trimiterea la ICES urmărește să definească mai bine noțiunea de „regiune marină”.

ICES definește doar zonele marine din regiunea Atlanticului de Nord și nu acoperă Marea Mediterană și Marea Neagră. Definiția prevăzută de FAO acoperă toate zonele maritime.

Amendamentul 7

Articolul 16

Procedura de asigurare a disponibilității datelor detaliate și agregate

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>(1) Statele membre stabilesc procesele și tehnologiile electronice adecvate pentru a asigura aplicarea efectivă a articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și se abțin de la aplicarea unor restricții inutile, susceptibilă să compromită cea mai amplă diseminare posibilă a datelor detaliate și agregate.</p> <p>(2) Statele membre asigură garanțiile corespunzătoare, în cazul în care datele includ informații referitoare la persoane fizice identificate sau identificabile. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 23, acte delegate care definesc garanțiile corespunzătoare care pot fi aplicate cu ocazia procesării unor astfel de informații.</p> <p>(3) Statele membre se asigură că datele detaliate și agregate adecvate sunt actualizate și puse la dispoziția utilizatorilor finali în termen de o lună de la primirea unei cereri pentru datele în cauză. În cazul cererilor depuse de alte părți interesate, statele membre se asigură că datele sunt actualizate și puse la dispoziție în termen de două luni de la primirea unei solicitări pentru datele în cauză.</p> <p>(4) În cazul în care datele sunt cerute în scopul publicării de lucrări științifice, statele membre pot solicita, pentru a proteja interesele profesionale ale colecțiilor de date, ca publicarea datelor să se facă cu o întârziere de 3 ani de la data la care se raportează datele. Statele membre informează utilizatorii finali și Comisia cu privire la astfel de decizii și la motivațiile aferente.</p>	<p>(1) Statele membre stabilesc procesele și tehnologiile electronice adecvate pentru a asigura aplicarea efectivă a articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și se abțin de la aplicarea unor restricții inutile, susceptibilă să compromită cea mai amplă diseminare posibilă a datelor detaliate și agregate.</p> <p>(2) Statele membre asigură garanțiile corespunzătoare, în cazul în care datele includ informații referitoare la persoane fizice identificate sau identificabile.</p> <p>(3) Statele membre se asigură că datele detaliate și agregate adecvate sunt actualizate și puse la dispoziția utilizatorilor finali – în sensul definit de Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) –, în termen de o lună de la primirea unei cereri pentru datele în cauză, dacă cererile de acest fel respectă un calendar anual prestabilit. În cazul cererilor depuse fie de către principalii utilizatori finali, în afara calendarului anual, fie de către alte părți decât principalii utilizatori finali, statele membre se asigură că datele sunt actualizate și puse la dispoziție în termen de două luni de la primirea unei solicitări pentru datele în cauză.</p> <p>(4) În cazul în care datele sunt cerute în scopul publicării de lucrări științifice, statele membre pot solicita, pentru a proteja interesele profesionale ale colecțiilor de date, ca publicarea datelor să se facă cu o întârziere de 3 ani de la data la care se raportează datele. Statele membre informează utilizatorii finali și Comisia cu privire la astfel de decizii și la motivațiile aferente.</p>

Expunere de motive

Pentru a fi în concordanță cu definiția utilizatorilor finali. Problematika protecției datelor individuale este una fundamentală. Se impune ca măsurile adoptate și garanțiile oferite să nu fie analizate doar de către Comisia Europeană. CSTEP (Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit) din cadrul Comisiei a formulat o definiție clară pentru utilizatorii finali.

Amendamentul 8

Articolul 17

Sisteme compatibile de stocare și de schimb de date

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul CoR</i>
<p>(1) În vederea reducerii costurilor și a facilitării accesului la date pentru utilizatorii finali și alte părți interesate, statele membre, Comisia, organismele științifice consultative și utilizatorii finali relevanți cooperează pentru a dezvolta sisteme compatibile de stocare și de schimb de date, ținând seama de dispozițiile Directivei 2007/2/CE. Totodată, sistemele respective sunt menite să faciliteze diseminarea de informații altor părți interesate. Programele de activitate regionale menționate la articolul 8 alineatul (6) pot servi drept bază pentru un acord cu privire la astfel de sisteme.</p> <p>(2) După caz, trebuie să se stabilească o serie de garanții, în cazul în care sistemele de stocare și de schimb de date menționate la alineatul (1) includ informații referitoare la persoane fizice identificate sau identificabile. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 23, acte delegate care definesc garanțiile corespunzătoare care pot fi aplicate cu ocazia procesării unor astfel de informații.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care stabilesc normele privind procedurile, formatele, codurile și calendarele ce urmează a fi utilizate pentru a se asigura compatibilitatea sistemelor de stocare și de schimb de date. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24 alineatul (2).</p>	<p>(1) În vederea reducerii costurilor și a facilitării accesului la date pentru utilizatorii finali, statele membre, Comisia, organismele științifice consultative și utilizatorii finali relevanți cooperează pentru a dezvolta sisteme compatibile de stocare și de schimb de date, ținând seama de dispozițiile Directivei 2007/2/CE. Totodată, sistemele respective sunt menite să faciliteze diseminarea de informații către alte părți interesate care nu sunt utilizatori principali în sensul definit de Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP). Programele de activitate regionale menționate la articolul 8 alineatul (6) pot servi drept bază pentru un acord cu privire la astfel de sisteme.</p> <p>(2) După caz, trebuie să se stabilească o serie de garanții, în cazul în care sistemele de stocare și de schimb de date menționate la alineatul (1) includ informații referitoare la persoane fizice identificate sau identificabile.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care stabilesc normele privind procedurile, formatele, codurile și calendarele ce urmează a fi utilizate pentru a se asigura compatibilitatea sistemelor de stocare și de schimb de date. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24 alineatul (2).</p>

Expunere de motive

Pentru a fi în concordanță cu definiția utilizatorilor finali.

Problematika protecției datelor individuale este una fundamentală. Se impune ca măsurile adoptate și garanțiile oferite să nu fie analizate doar de către Comisia Europeană.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. salută propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui cadru al Uniunii pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului și consideră că ea reprezintă un element important în stabilirea unei politici comune regionalizate în domeniul pescuitului;
2. consideră că colectarea de date este esențială pentru îmbunătățirea nivelului de cunoștințe cu privire la stocurile de pește și gestionarea pe termen lung a pescuitului. Îmbunătățirea colectării de date fiabile ar permite o mai bună evaluare a producției maxime durabile și asigurarea viabilității pe termen lung, astfel cum se prevede în Regulamentul nr. 1380/2013 al Consiliului);
3. consideră că propunerea este un instrument valoros pentru a realiza un pescuit durabil până în 2020;
4. constată că îndreptarea progresivă a atenției către efectele pescuitului asupra ecosistemului a accentuat nevoia de a lua în considerare impactul pescuitului asupra ecosistemelor, principiu care se regăsește în articolul 2 din noua PCP ca fiind unul dintre principalele obiective (Regulamentul nr. 1380/2013 al Consiliului);

5. ia act de faptul că colectarea de date fiabile referitoare la speciile marine, comerciale sau necomerciale, împreună cu alte date de mediu relevante, va duce la o mai bună evaluare a stării stocurilor, precum și a ecosistemelor marine și a dinamicii lor;
6. își pune întrebări cu privire la reducerea frecvenței colectării datelor, care ar putea avea efecte asupra monitorizării și dezvoltării de serii, în special în cazul datelor care pot evolua rapid, având un impact important asupra măsurilor de gestionare;
7. consideră că propunerea reprezintă un pas esențial către punerea în aplicare a unei abordări ecosistemice a politicii comune reformate în domeniul pescuitului;
8. sugerează ca primul pas în vederea evaluării impactului pescuitului asupra ecosistemelor marine vulnerabile să constea dintr-o analiză a suprapunerii dintre distribuția spațială a activității de pescuit și localizarea habitatelor marine vulnerabile. O condiție prealabilă este accesul la hărțile de habitate; în cazul în care astfel de hărți nu sunt disponibile, ar trebui efectuate studii specifice, finanțate ca parte a măsurilor de gestionare directă. În etapa a doua, ar trebui detaliat impactul diferitelor tipuri de echipamente de pescuit asupra diferitelor tipuri de habitate.
9. atrage atenția asupra potențialului major de creștere a interoperabilității prin Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”;
10. sugerează că utilizarea de nave de cercetare ca platforme comune pentru CCD și Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin” este cea mai bună modalitate de a reduce la minimum costurile operaționale. Cu toate acestea, ar trebui examinată disponibilitatea, la nivelul statelor membre, a unor resurse umane și a unor echipamente suficiente, care să permită efectuarea unor noi operațiuni;
11. este de acord cu obiectivul adaptării modului de colectare a datelor disponibile la nevoile de gestionare, dar atrage în același timp atenția asupra consecințelor pe care le poate avea analiza costuri-beneficii sau costuri-utilizare, propusă de Comisia Europeană. În cazul anumitor date, cercetarea pe mare nu poate fi înlocuită cu metode mai puțin costisitoare;
12. solicită statelor membre să efectueze o evaluare a sistemelor existente de colectare a datelor pentru a asigura interoperabilitatea. Astfel, exercițiile de evaluare ar trebui să permită examinarea conformității, a protocoalelor de transmitere de date, a colectării, a prelucrării, a transiterii și a evaluării calității. Colectarea eficientă a datelor de la nivel regional, precum și crearea unei baze de date regionale ar trebui să se traducă printr-o mai bună integrare a datelor colectate în planurile de gestionare;
13. invită toate părțile interesate să colaboreze, acolo unde este posibil, în vederea asigurării disponibilității neîngrădite a datelor colectate într-un format care poate fi utilizat de către utilizatorii relevanți, inclusiv autoritățile locale și regionale. Este esențial ca diferitelor regiuni să li se pună la dispoziție mai multe informații și să se țină mai bine seama de necesitățile lor;
14. constată că datele științifice din domeniul pescuitului sunt deja disponibile la scară largă, dar rareori într-un format care să fie ușor de utilizat de către autoritățile locale și regionale, din cauza lipsei unei interfețe adecvate și a cunoștințelor la nivel local;
15. subliniază importanța colectării de date pentru o analiză calitativă și cantitativă a economiei albastre, luând în considerare necesitatea colectării de date în scopul de a completa lacunele existente în materie de cunoștințe;
16. subliniază importanța datelor socioeconomice pentru pescuit și acvacultură și consideră că asigurarea concordanței acestor date va putea contribui pe termen mediu la o mai mare armonizare și la o consolidare a regulilor sociale în sectoarele respective;
17. consideră, cu toate acestea, că ar trebui să se recurgă la o finanțare din FEPAM numai pentru colectarea de date în cadrul regulamentelor privind PCP și FEPAM;
18. solicită ca colectarea de date și consultanța științifică care răspunde nevoilor PCP să beneficieze de o finanțare care să reflecte obiectivele ambițioase ale PCP. Dacă vor fi colectate date în alte scopuri decât PCP, atunci acestea ar trebui finanțate din alte mijloace decât FEPAM;

19. subliniază importanța colectării de date socioeconomice pentru industria de prelucrare a peștelui. Originea produselor prelucrate din pește reprezintă un criteriu important pentru înțelegerea lanțului valoric în micile comunități de pescuit; disponibilitatea unor astfel de informații ar putea fi foarte utilă în cadrul abordării politice a pescuitului la scară mică și de coastă la nivel național și european. Colectarea și analiza atentă a datelor socioeconomice, cum ar fi echilibrul dintre bărbați și femei în rândul angajaților și tipurile de încadrare în muncă, ar putea deschide noi posibilități pentru crearea de locuri de muncă și creșterea economică în zonele de coastă. Se estimează că fiecare euro investit în colectarea de date, controlul și impunerea aplicării legislației în domeniul pescuitului poate genera un profit potențial de 10:1;

20. reafirmă că prin colectarea și schimbul de informații în domeniul marin nu trebuie să se creeze dezavantaje sau să se genereze sarcini administrative suplimentare pentru autoritățile locale și regionale și agenții economici ⁽¹⁾;

21. salută inițiativa Comisiei Europene de includere a datelor socioeconomice din acvacultură în propunerea sa. Comitetul consideră că economia albastră are un mare potențial de a contribui la agenda europeană pentru creștere economică și locuri de muncă, în special în măsura în care ea creează locuri de muncă de calitate în regiunile aflate într-o situație structural precară. Îmbunătățirea colectării de date va avea, de asemenea, un impact pozitiv asupra inovării și concurenței și va contribui la reducerea incertitudinilor cu privire la zonele marine ⁽²⁾;

22. salută faptul că propunerea respectă principiul proporționalității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană;

23. salută eforturile considerabile depuse de Comisia Europeană pentru a aplica principiile unei mai bune reglementări și de simplificare în cadrul propunerii;

24. propune ca legiuitorul să stabilească o clasificare a principalelor tipuri de utilizatori finali, pentru a fi în concordanță cu recomandările CSTEP:

Tipul 1: principalii utilizatori finali pentru care a fost conceput CCD, inclusiv Comisia, alte organisme precum ICES și CSTEP, desemnate de către Comisie să ofere în mod periodic consultanță în sprijinul procesului decizional al PCP, precum și alte organizații de gestionare a pescuitului, cum ar fi ORGP și CGCM care se folosesc de datele CCD pentru punerea în aplicare a politicilor de gestionare a pescuitului.

Tipul 2: alte organisme, cum ar fi consiliile consultative sau subcontractanții de la care Comisia poate solicita consiliere sau analize bazate pe date CCD.

Tipul 3: toate celelalte organisme, cum ar fi autoritățile locale și regionale pentru care pescuitul joacă un rol important, ONG-uri, organizații de pescari și universități interesate de utilizarea datelor CCD în scop propriu;

25. solicită ca colectarea de date din cadrul PCP să includă nu doar date referitoare la stocurile de pește, menite să ducă la un pescuit și o acvacultură durabilă, ci și date fiabile privind prădătorii piscivori (cum ar fi, de exemplu, vidra, cormoranul și stârcul cenușiu) și alte specii strict protejate (cum ar fi castorii).

Bruxelles, 10 februarie 2016.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor*

Markku MARKKULA

⁽¹⁾ NAT-V/044.

⁽²⁾ NAT-V/044.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO